ภาคผนวก ก
ข้อมูล สถิติ สนับสนุนโครงการ

ภาคผนวก

นโยบายโครงการตามรายงานการประชุมคณะกรรมการสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยนเรศวร

รายงานการประชุมคณะกรรมการสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยนเรศวร
สมัยสามัญ ครั้งที่ ๑๐ (๑/๒๕๔๘)
วันจันทร์ที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘
ณ ห้องประชุมสำนักงานอธิการบดี อาคารมิ่งขวัญ ชั้น ๒
มหาวิทยาลัยนเรศวร

.....

เริ่มประชุม เวลา ๑๐.๓๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่อง อื่นๆ

เรื่อง นโยบายในการบริหารมหาวิทยาลัยนเรศวร ในอีก ๔ ปี ข้างหน้า (๒๐ มกราคม ๒๕๔๘ ถึง ๑๙ มกราคม ๒๕๕๒) โดย อธิการบดีมหาวิทยาลัยนเรศวร

เรื่องสุดท้ายก็คือ การสร้างอาคารเรียนรวม ๗,๐๐๐ ที่นั่ง ซึ่งต่อไปจะเรียนวิชาพื้นฐานที่นี่ทั้งหมด แล้วจะมีโรงละครและเป็นหอประชุม ๘๐๐ ที่นั่ง ที่กำลังก่อสร้างอยู่งบประมาณ ๑๙๐ กว่าล้านบาท เฟสที่๒ เราได้เงินมาแล้วคือสร้างห้องประชุมหลายๆห้องแบบตึกอธิการบดี แต่ว่ามีห้องประชุมเยอะ และอีกส่วนคือสร้างหอสมุด ส่วนหอสมุดเดิมก็จะเปลี่ยนเป็น NUIC ออกมาจากคณะวิศวกรรมศาสตร์ พอปี ๒๕๔๙ก็จะเป็นงบประมาณครุภัณฑ์ที่จะใส่ไปตามอาคารเหล่านี้ สิ่งที่จะทำอีกอย่างก็คือโรงสัตว์ทดลองที่มีเป็นมาตรฐานขนาดใหญ่ แต่ในช่วงปีนี้ก็จะทำโดยใช้เงินประมาณ ล้าน สองล้านบาท เพื่อสร้างโรงสัตว์ขนาดเล็กไปก่อน แต่กำลังจะทำโรงสัตว์ขนาดใหญ่ร่วมกับ สวทท.(สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) ที่จะกระจายไปทั่วประเทศ เราก็จะเป็นศูนย์หนึ่ง และในอนาคตที่หวังก็คือ การสร้างการเปิดคณะสัตวแพทย์ศาสตร์ ซึ่งอาจจะเปิดปลายปี ๒๕๕๓,๒๕๕๔ แต่ผมก่อนจะหมดวาระก็จะทำโครงการร่วม เพราะฉะนั้นด้านโน้นก็จะเป็นคณะสัตวแพทย์ ที่ตรงข้ามกับคณะแพทยศาสตร์ ตรงข้ามกับคณะวิทยาศาสตร์

ปิดประชุม เวลา ๑๒.๒๐ น.

(นายจรัญ ฟุ้งเกียรติคุณ)
หัวหน้างานสภาอาจารย์
ผู้จดบันทึกและจัดทำรายงานการประชุม

ขยายความส่วนบึงราชนก{1}

บึงราชนกประกอบด้วยระบบนิเวศที่น่าสนใจต่อการศึกษา มีส่วนที่ติดกับแหล่งน้ำแหล่งภูมิประเทศแบบภูเขาและเป็นพื้นที่สีเขียวขนาดใหญ่และในอนาคตพบว่าจังหวัดพิษณุโลกมีการขยายตัวขึ้นเรื่อยๆทำให้พื้นที่พักผ่อนและพื้นที่สีเขียวในเมืองลดลง เทศบาลจึงพยายามที่จะหาพื้นที่นันทนาการเพื่อตอบสนองการพักผ่อนชาวเมือง ซึ่งผู้จัดทำพบว่าเทศบาลมีโครงการ บริเวณบึงราชนก ตำบลวังพิกุล อำเภอวังทองนั้นจะได้รับการปรับเปลี่ยนเป็นที่สีเขียวและนันทนาการแห่งใหม่ของพิษณุโลกซึ่งห่างจากตัวเมืองไปประมาณ10 กิโลเมตร แวดล้อมด้วยภูเขา แหล่งน้ำ และภูมิทัศน์ที่เอื้ออำนวย โดย

ปัจจุบันพื้นที่สาธารณะประโยชน์ บึงราชนกเป็นพื้นที่ขนาดใหญ่มากถึง 4864ไร่ มีหน่วยงานที่เข้าไปใช้พื้นที่จำนวน 5 หน่วยงาน คือ

1) มหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 1000 ไร่

2) สำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 1057 ไร่ 3 งาน 32 ตารางวา

3) สำนักงานประมงจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 241 ไร่ 2 งาน 42.5 ตารางวา

4) กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชย์นาวี ขอสงวนสิทธิ์ จำนวน 100 ไร่

5) องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 2466 ไร่ 1 งาน 10.5 ตารางวาหรือ3.9456ล้านตารางเมตร

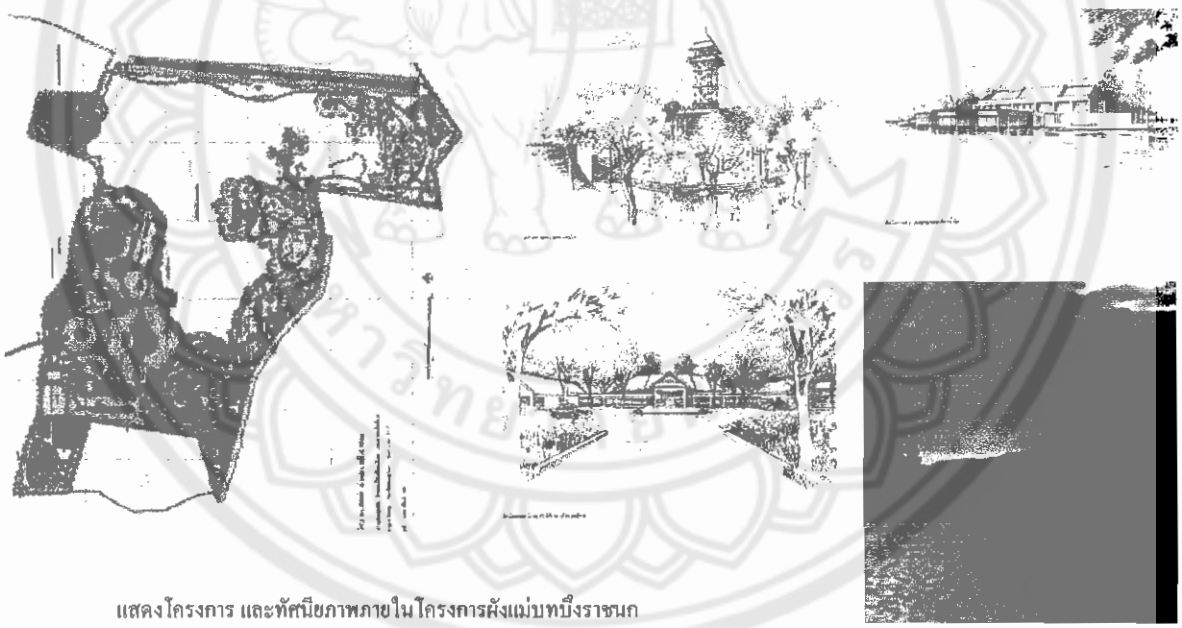

แสดงโครงการ และทัศนียภาพภายในโครงการผังแม่บทบึงราชนก

องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลกจึงมีวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาพื้นที่สาธารณะขนาดใหญ่มากประมาณ 2,466 ไร่ (3.9456 ล้านตารางเมตร) ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดในภาคเหนือตอนล่าง (อุตรดิตถ์ พิจิตร สุโขทัย กำแพงเพชร เพชรบูรณ์ นครสวรรค์) โดยคำนึงถึงศักยภาพของพื้นที่และสิ่งแวดล้อมประกอบให้มี

ความสอดคล้องกับแผนโครงการศึกษาเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งชาติ ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) จัดการวางแผนพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจสำหรับชาวจังหวัดพิษณุโลกและ นักท่องเที่ยวโดยทั่วไป โดยให้มีแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ เช่น พิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง พระราชประวัติของสมเด็จพระนเรศวรมหาราช และเหตุการณ์สำคัญในสมัยพระองค์ สวนไม้ต่าง ๆ เช่น ไม้ในวรรณคดี ไม้ป่า ไม้พื้นเมือง สวนสมุนไพร สวนพฤกษาศาสตร์ สวนสัตว์ สวนนก พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำจืด ศูนย์การประชุม ค่ายพักแรมนักเรียนนักศึกษา หาดทรายเทียม ทะเลเทียม ตลอดจนลานอเนกประสงค์ ลานเวทีกลางแจ้ง ลานออกกำลังกายต่าง ๆ เป็นต้น โดยให้ศึกษาความสัมพันธ์ ความเป็นไปได้และการลงทุนต่าง ๆ ตลอดจนที่มาของแหล่งเงินทุน การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการดำเนินการและความคุ้มค่าในการลงทุน รวมทั้งแสดงแผนภูมิการดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอน

ตารางข้อมูลและสถิติต่างๆ

ตารางที่1แสดงภาระงานทางด้านสัตวแพทย์ของกลุ่มประเทศต่าง ๆและประเทศไทย

ประเทศ	สัดส่วนสัตวแพทย์ต่อหน่วยปศุสัตว์
1.ประเทศที่พัฒนาแล้วในทวีปอเมริกาและยุโรป	1:3,097
2.ประเทศที่พัฒนาแล้วในทวีปเอเชีย	1:622
3.ประเทศที่กำลังพัฒนาในทวีปเอเชีย	1: 14248
4.ประเทศไทย	1: 11413
แนวโน้มในปี 2547	1:7214

ที่มา 1.FAO Year Book 1978-1967

2.หนังสือประมวลสถิติประจำปี 2530 กรมปศุสัตว์

ตารางที่ 2ความต้องการบัณฑิตสาขาสัตวแพทยศาสตร์ของหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ใน 15 ปีข้างหน้า (พ.ศ. 2533-2547)

ภาครัฐบาล(คน)		ภาคเอกชน(คน)	
1.กรมปศุสัตว์	1500	1.ธุรกิจยาสัตว์และเครื่องมือสำหรับสัตว์	750
2.กระทรวงศึกษาธิการ	100	2.ธุรกิจอาหารสัตว์และพันธุ์สัตว์	100
3.องค์การส่งเสริมกิจการโคนม	50	3.ธุรกิจฟาร์มและห้องปฏิบัติการฟาร์ม	230
4.กระทรวงสาธารณสุข	20	4.ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์	130
5.สำนักอนามัยกรุงเทพมหานคร	15	5.อื่นๆ	78
6.กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย	100		
7.องค์การสวนสัตว์	12		
8.กรมการสัตว์ทหารบก			
หน่วยงานอื่นของกองทัพ	25		
9.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	50		
10.มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	50		
11.มหาวิทยาลัยขอนแก่น	50		
12.มหาวิทยาลัยมหิดล	40		
รวม	2,012	รวม	1,238

ที่มา : สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ปี 2533

หมายเหตุ : ยังไม่รวมมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ต้องการบุคลากรด้านสัตวแพทย์อีกประมาณ 73 คน (พ.ศ. 2538-2544)

ตารางสรุปผลชันสูตรโรคตั้งแต่วันที่ 21 กันยายน 2548 ถึง 20 กรกฎาคม 2549
ศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์ภาคเหนือตอนล่าง

ตารางที่ 16 สรุปผลชันสูตรโรคสัตว์ในเขตภาคเหนือตอนล่างของศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์ภาคเหนือตอนล่าง

ชนิดสัตว์	จำนวนรายที่ส่งตรวจ		โรคที่ตรวจพบ	จำนวนรายที่พบโรค	จำนวนสัตว์	จำนวนตัวอย่างที่พบโรค
กระบือ	16	156	GI Nenatode infestation	1	3	3
			Salmonella infection	1	2	2
โคเนื้อ	499	8905	Anaplasmosis	1	9	9
			Brucellosis	28	807	81
			Paratuberculosis	1	4	2
			GI Nenatode infestation	1	1	1
			Theileriosis	3	65	27
			Tuberculosis	7	161	68
โคนม			Anaplasmosis	4	51	24
			Babisiosis	1	14	2
			Theileriosis	3	23	6
			Brucellosis	1	7	1
			Mastitis	2	6	3
สุกร	1129	3293	Swine fever	16	21	20
			Melioidosis	1	11	1
			Colibacillosis	6	12	12
			Staphylococcosis	3	14	4
			Streptococcosis	4	5	4
แพะ	255	13391	Brucellosis	61	8561	607
			Colibacillosis	2	4	4
			Enterobacter infection	1	6	1
			Pseudomonas infection	1	1	1
			GI Nenatode infestation	3	5	5

แกะ	11	278	Brucellosis	6	273	6
สุนัข	53		Rabies	5	6	6
			E.canis	1	1	1
ม้า	1		Trypanosomiasis	1	1	1
แมว	63	63	ไม่พบโรค			
ไก่	4718	163420	Colibacillosis	10	15	15
			Pasteurellosis	2	3	2
			GI Nenatode infestation	2	4	4
			GI Cestode infestation	4	6	6
เป็ด	1229	106060	Duck Plague	1	6	6
			Enterobacter infection	1	3	2
สัตว์อื่น	186	924	Aspergillosis	1	1	1
			Colibacillosis	1	1	1
			Pseudomonas infection	1	2	2
สัตว์ป่า	3	3	ไม่พบโรค			
สัตว์น้ำ	2	3	ไม่พบโรค			
อื่นๆ	557	69	ไม่พบโรค			
รวม	8722	296565				

ที่มา: ศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์ภาคเหนือตอนล่าง อ. วังทอง จ. พิษณุโลก

กราฟแสดงปริมาณปศุสัตว์ประชากรสัตว์ในแต่ละเขตประจำปี 2549

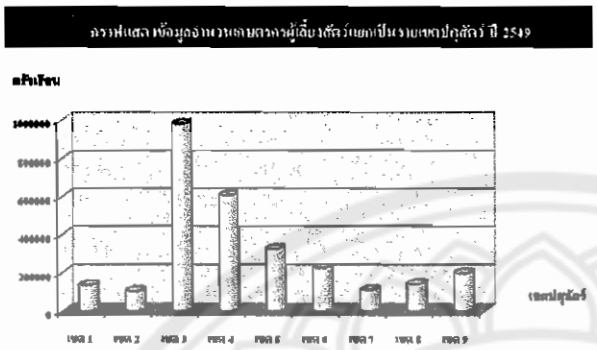

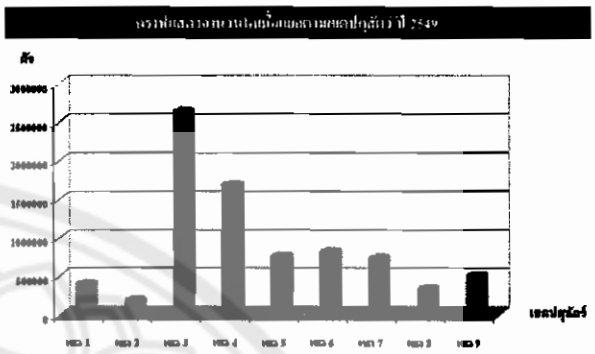

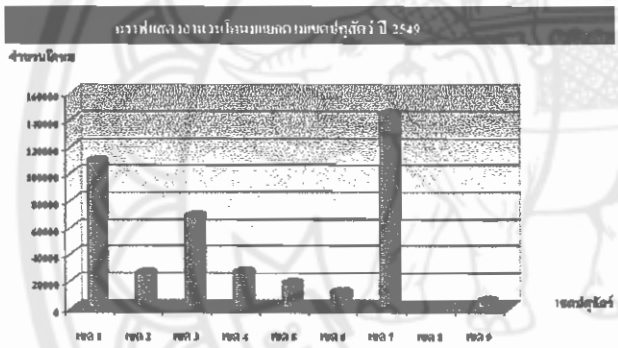

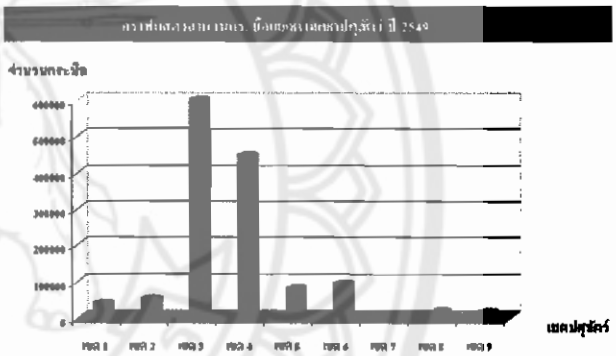

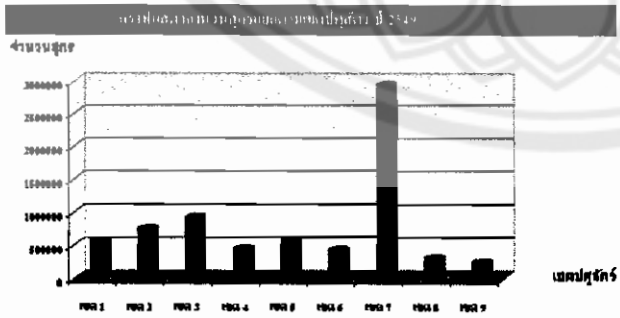

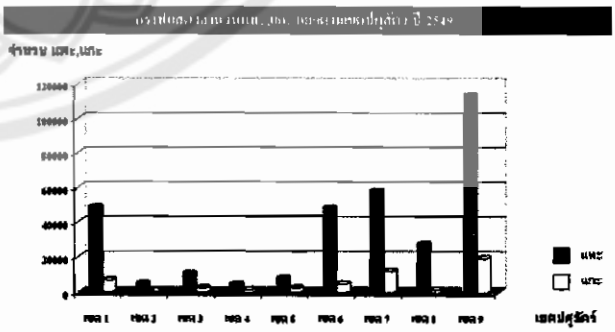

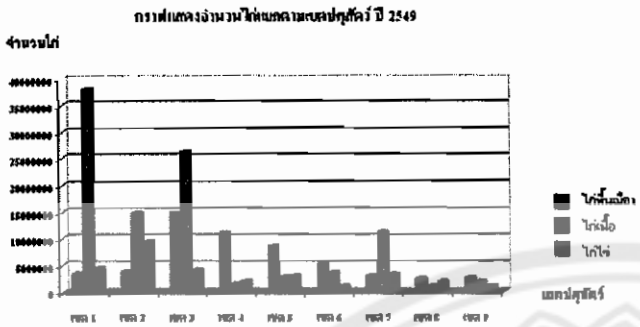

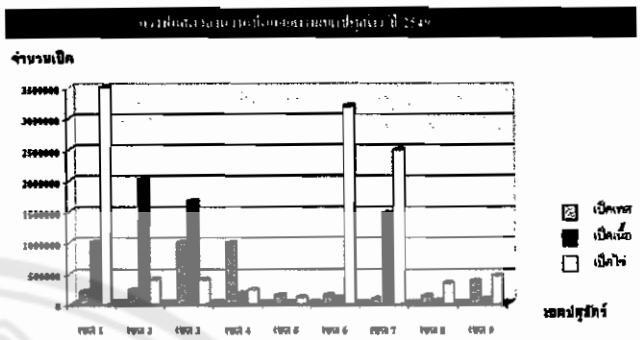

แผนภูมิที่ 4 กราฟแสดงปริมาณปศุสัตว์ในแต่ละเขตประจำปี 2549

ตารางสรุปปริมาณปศุสัตว์ในเขต 6 ประจำปี 2549

ตารางที่17 แสดงปริมาณปศุสัตว์ในเขต 6

ลำดับการปศุสัตว์	ชนิดปศุสัตว์	จำนวนโดยประมาณจากกราฟ
1.	ไก่พื้นเมือง	5,000,000
2.	ไก่เนื้อ	3,500,000
3.	เป็ดไข่	3,100,000
4.	ไก่ไข่	1,000,000
5.	โคเนื้อ	750,000
6.	สุกร	400,000
7.	เป็ดเทศ	150,000
8.	เป็ดเนื้อ	100,000
9.	กระบือ	90,000
10	แพะ	45,000
11.	โคนม	10,000
12.	แกะ	5,000

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศและข้อมูลสถิติสารเทศ กรมปศุสัตว์

ตารางแสดงจำนวนประชากรสัตว์เลี้ยงประเภทสุนัขและแมวในเขต 6ประจำปี 2549

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนประชากรสัตว์เลี้ยงประเภทแมวและสุนัข ในเขต 6 ประจำปี 2549

จังหวัด	สุนัข		แมว	
	มีเจ้าของ	ไม่มีเจ้าของ	มีเจ้าของ	ไม่มีเจ้าของ
อุตรดิตถ์	53571	1423	17761	733
นครสวรรค์	50814	8207	15863	3678
อุทัยธานี	25595	1742	10668	959
กำแพงเพชร	72225	774	22051	236
ตาก	-	-	-	-
พิษณุโลก	53811	1867	16680	1573
พิจิตร	-	-	-	-
เพชรบูรณ์	69316	2461	24349	1470
สุโขทัย	77600	1647	23008	5103
รวม	402932	18121	130380	13752

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศและข้อมูลสถิติสารสนเทศ กรมปศุสัตว์

ตารางแสดงสัตว์เลี้ยงอื่นๆในเขต 6 ประจำปี 2549

ตารางที่ 19 สัตว์เลี้ยงอื่นๆในเขต 6 ประจำปี 2549

จังหวัด	ชนิดสัตว์เลี้ยงอื่นๆ										
	ลา	ล่อ	ช้าง	ม้า	ห่าน	ไก่งวง	นกกระทา	นกกระจอกเทศ	นกอีมู	กวาง	อูฐ
อุตรดิตถ์	-	-	-	1	155	10	52	7	-	-	-
นครสวรรค์	51	-	-	6	191	15	17	14	-	3	1
อุทัยธานี	9	-	-	4	186	12	4	154	120	-	8
กำแพงเพชร	-	-	-	-	143	-	11	6	69	-	-
ตาก	-	-	54	12	8	-	11	-	-	-	-
พิษณุโลก	-	-	2	4	173	171	76014	21	20	54	3
พิจิตร	5	-	-	16	248	5	70	20	-	-	-
เพชรบูรณ์	-	-	-	69	482	887	1064	133	-	-	-
สุโขทัย	-	-	1	5	6364	-	304	17	-	-	-
รวม	65	-	57	117	7950	1100	77547	372	209	57	12

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศและข้อมูลสถิติ ศูนย์สารสนเทศ กรมปศุสัตว์

รายงานผลสำรวจประชากรสัตว์เลี้ยง จ.พิษณุโลก โดย สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพิษณุโลก

ตารางที่ 20 รายงานผลสำรวจประชากรสัตว์เลี้ยงในจังหวัดพิษณุโลก ปี 2545, 2549 ,2550

ชนิดสัตว์	อำเภอ	ปี2545		ปี2549		ปี2550	
		มีเจ้าของ	ไม่มีเจ้าของ	มีเจ้าของ	ไม่มีเจ้าของ	มีเจ้าของ	ไม่มีเจ้าของ
สุนัข	เมือง	15687	1066	23449	1840	23461	2015
	นครไทย	2736	420	3629	1473	3187	892
	บางระกำ	11224	708	9809	837	11279	810
	บางกระทุ่ม	3924	560	5213	421	5802	938
	พรหมพิราม	9365	299	16466	1349	16307	1376
	วัดโบสถ์	4761	493	3828	322	8631	395
	วังทอง	3322	553	10884	970	10300	1040
	ชาติตระการ	4845	834	2243	672	2606	213
	เนินมะปราง	5694	846	5926	1368	2241	1086
	รวม	61558	5779	81447	9252	82814	8765
ชนิดสัตว์	อำเภอ	ปี2545		ปี2549		ปี2550	
		มีเจ้าของ	ไม่มีเจ้าของ	มีเจ้าของ	ไม่มีเจ้าของ	มีเจ้าของ	ไม่มีเจ้าของ
แมว	เมือง	3428	647	5450	930	5397	979
	นครไทย	386	479	142	830	248	544
	บางระกำ	2209	370	5030	316	4912	694
	บางกระทุ่ม	332	533	900	191	1106	244
	พรหมพิราม	2567	247	3794	902	4009	985
	วัดโบสถ์	1474	246	966	179	1860	432
	วังทอง	923	176	2721	1344	2430	1039
	ชาติตระการ	918	382	285	266	698	194
	เนินมะปราง	1701	667	1762	750	1174	781
	รวม	13938	3747	21050	5708	21834	5892
รวมทั้งหมด		75496	9526	102497	14960	104648	14657

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพิษณุโลก

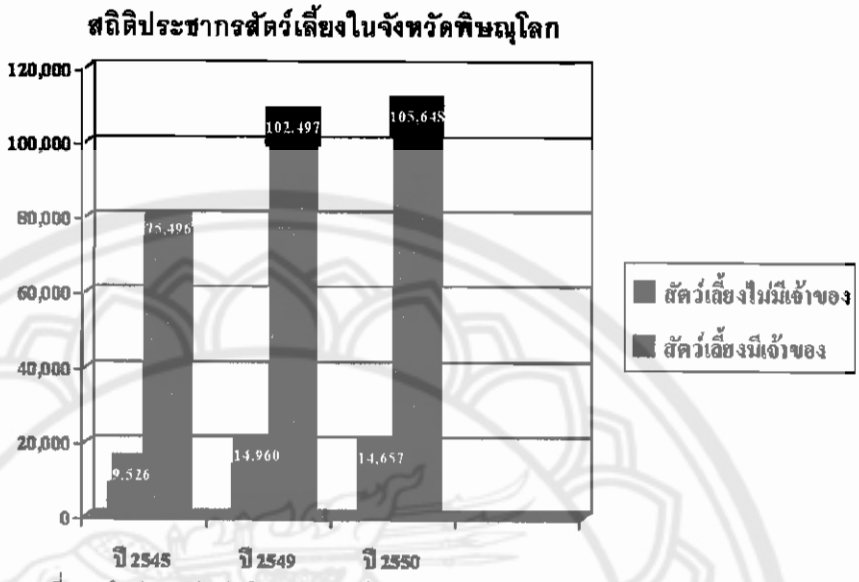

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด พิษณุโลก

แผนภูมิที่ 5 กราฟแสดงสถิติประชากรสัตว์เลี้ยงในจังหวัดพิษณุโลก ปี 2545 , 2549 , 2550

ภาคผนวก ข
คำอธิบายรายวิชา

คำอธิบายรายวิชาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ชั้นปีที่1

ภาคการศึกษาต้น

001103 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 3

ฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ เน้นทักษะการอ่านและการเขียนเรื่องทั่วๆไปที่เลือกจากหนังสือพิมพ์ สารานุกรม นิตยสาร แผ่นพับ ตลอดจนเรื่องหรือบทความ จากแถบบันทึกเสียงและภาพ

202181 สัตววิทยาปรียบเทียบ 1 4

ศึกษาเกี่ยวกับ ลักษณะ โครงสร้าง กระบวนการในการดำรงชีวิตของสัตว์ มีทั้งสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังและสัตว์มีกระดูกสันหลัง ซึ่งเราจะได้เรียนรู้พอสังเขป เป็นการศึกษาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสัตว์

204100 การประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ 3

ศึกษาความหมาย ความสำคัญ และประเภทของแหล่งสารสนเทศ การจัดระบบสารสนเทศ การเข้าถึงสารสนเทศต่างๆ การสืบค้นสารสนเทศด้วยระบบคอมพิวเตอร์ บริการฐานข้อมูล การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ตลอดจนการเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดี และมีนิสัยในการใฝ่หาความรู้

751101 หลักเศรษฐศาสตร์ 1 3

ศึกษาประวัติความเป็นมาของเศรษฐศาสตร์ หลักเศรษฐศาสตร์ทั่วไปที่ว่าด้วย รายได้ประชาชาติ การบริโภค การออม การลงทุน การค้าระหว่างประเทศ การเงิน การธนาคาร และการพัฒนาเศรษฐกิจ

ภาคการศึกษาปลาย

001104 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 3

ฝึกทักษะภาษาอังกฤษต่อจากรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 เน้นทักษะการอ่านและการเขียนเกี่ยวกับเรื่องในหัวข้อต่างๆที่เลือกจากสื่อที่เป็นสิ่งพิมพ์ บันทึกเสียงและภาพ

202182 **สัตววิทยาเปรียบเทียบ 2** **4**

ศึกษาเกี่ยวกับ ลักษณะ โครงสร้าง กระบวนการในการดำรงชีวิตของสัตว์ วิวัฒนาการของสัตว์ ตั้งแต่ระบบอวัยวะต่างๆ อาทิ เช่น ระบบประสาท , ระบบการย่อยอาหาร , ระบบหมุนเวียน , ระบบขับถ่าย , ระบบหายใจ เพื่อการดำรงชีวิตอยู่ในสิ่งแวดล้อม

203153 **เคมีพื้นฐานสำหรับนักศึกษาวิทยาศาสตร์สุขภาพ** **3**

มวลสารสัมพันธ์ สถานะทั้งสามของสสาร อุณหพลศาสตร์ สมดุลเคมี ปฏิกิริยาออกซิเดชันรีดักชัน จลนพลศาสตร์เคมี โครงสร้างอิเล็กทรอนิกส์ของอะตอม พันธะเคมี และคุณสมบัติของธาตุต่างๆ

203159 ปฏิบัติการเคมีสำหรับนักศึกษาวิทยาศาสตร์สุขภาพ 1

ปริมาณวิเคราะห์เบื้องต้น และการตรวจหาแคตไอออนและแอนไอออนอย่างง่ายโดยวิธีเซมิไมโคร

207185 ฟิสิกส์สำหรับนักศึกษาสัตวแพทย์ 3

การสมดุลของแรง แรงสู่ศูนย์กลาง ของไหล แรงพยุง ความหนืด การไหลเวียนของโลหิต แรงตึงผิว หลอดท่อเล็ก การออสโมซิส การขยายของปอด งานและพลังงาน ความร้อนในร่างกาย กล้ามเนื้อ เสียงและการตอบสนอง คลื่นเหนือเสียง เครื่องมือทางแสง เครื่องมือวิเคราะห์ เส้นใยนำแสง ไฟฟ้า รังสีเอกซ์และสารกัมมันตภาพ

207195 ปฏิบัติการฟิสิกส์สำหรับนักศึกษาสัตวแพทย์ 1

การทดลองพื้นฐานทางฟิสิกส์ที่เกี่ยวกับหัวข้อที่ศึกษาใน 2304109

351211 การจัดการธุรกิจเกษตร 3

ปัญหาการตลาดส่วนเหลื่อมการตลาด บริการต่างๆของการตลาด การวางแผนการตลาด ตลอดจนกระบวนการตัดสินใจของเกษตรกรในการวิเคราะห์แหล่งเงินทุน และความต้องการพื้นที่ การจัดการธุรกิจการเกษตร

ชั้นปีที่2

ภาคการศึกษาต้น

001203 ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา 3

ฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ เน้นทักษะการอ่านและการเขียน

303261 **ชีวเคมีสำหรับนักศึกษาสัตวแพทย์** **6**

ธรรมชาติและชีวเคมีของสิ่งมีชีวิต โครงสร้างโมเลกุล คุณสมบัติทางชีวเคมี และหน้าที่ของน้ำ กรดอะมิโน โปรตีน คาร์โบไฮเดรต ลิพิดและวิตามินชนิดละลาย

ในไขมัน คุณสมบัติและกลไกการทำงานของเอนไซม์และโคเอนไซม์ โครงสร้างและการขนส่งผ่านเยื่อเซลล์ ชีวพลังงานและกลไกการเกิดพลังงาน ความสัมพันธ์ และวิถีเมตาบอลิสึมของคาร์โบไฮเดตรและลิพิด การทดสอบวิเคราะห์สารชีวโมเลกุล

356202 หลักอาหารและโภชนาศาสตร์สัตว์ 3

อาหารสัตว์และการใช้ประโยชน์ของอาหารในร่างกายสัตว์ วัตถุดิบอาหารสัตว์ และคุณค่า ความต้องการสารอาหารในสัตว์ วิธีการคำนวณสูตรอาหาร โรคที่เกี่ยวกับการขาดสารอาหาร การประเมินและการควบคุมคุณภาพอาหารกล่าวถึงการวิเคราะห์โดยประมาณ และการตรวจทางกายภาพ

356231 หลักการขยายพันธุ์และปรับปรุงพันธุ์สัตว์ 3

หลักการทางพันธุศาสตร์และการปรับปรุงพันธุ์สัตว์ เซลล์พันธุศาสตร์ การคัดเลือกพันธุ์ ระบบการผสมพันธุ์ การประยุกต์ใช้วิธีการปรับปรุงพันธุ์สัตว์ การตัดสินและการให้คะแนนสัตว์

356242 หลักการผลิตสัตว์กระเพาะเดี่ยว 2

หลักการเลี้ยง การจัดการ อาหารและหารให้อาหาร การขยายพันธุ์ การป้องกันโรคและการสุขาภิบาล

651231 หลักการผลิตสัตว์น้ำ 3(2/2-0/0)

ชีววิทยาการสืบพันธุ์ของสัตว์น้ำ และคัพภะวิทยา หลักการและทักษะการผสมเทียมพันธุ์ปลา การเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์ การจัดการพ่อแม่พันธุ์ และการจัดการโรงเพาะเลี้ยง

ภาคการศึกษาปลาย

001204 ภาษาอังกฤษสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ 3

ฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ เน้นทักษะการอ่านและการเขียนที่ใช้ในการเรียนวิทยาศาสตร์สุขภาพ

321361 สรีรวิทยาสำหรับนักศึกษาสัตวแพทย์ 5

การทำงานภายในเซลล์ ของเหลวในร่างกาย และเลือด ระบบกล้ามเนื้อ ระบบหัวใจและหลอดเลือดของสัตว์เลี้ยงและสัตว์ที่ใช้เป็นอาหาร

356243 หลักการผลิตสัตว์เคี้ยวเอื้อง 3

โรคและปัญหาของสัตว์เคี้ยวเอื้อง ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจในประเทศไทย

กล่าวถึงสาเหตุ อาการ ระบาดวิทยาการตรวจทางคลินิก การวินิจฉัยทาง
ห้องปฏิบัติการ การพยากรณ์โรค การรักษาทางอายุรกรรม การป้องกันและการ
ควบคุมโรค

356261 **สถิติวิเคราะห์และการวางแผนทดลองทางสัตวบาล** **3**
สถิติประเภทและพันธุ์ การให้อาหาร โรงเรือน การจัดการปศุสัตว์ สัตว์เลี้ยง และสัตว์น้ำ

651201 โครงสร้างและการทำงานของร่างกาย 1 4(2/2-2/6)
ระบบการเปรียบเทียบสัตว์เลี้ยงโดยเกี่ยวกับระบบanatomy, histology, และฟังก์ชันกลไกของ
musculoskelctal และ gastrointestinal

651291 ไขปัญหาบูรณาการทางสัตวแพทย์ 1 2(2/2-0/0)
Using problem based leaning systems to integrate material and problems taught in the 2nd
semester of the 2nd year in a seminar

651292 พฤติกรรมสัตว์และการควบคุมบังคับสัตว์ 2(1/1-1/2)
ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมสัตว์กับระบบประสาท ระบบกล้ามเนื้อ ระบบ
ต่อมไร้ท่อ พันธุกรรม และสิ่งแวดล้อม พฤติกรรมปกติของสัตว์ป่าและสัตว์เลี้ยง
รวมทั้งพฤติกรรมผิดปกติของสัตว์และการแก้ไข

ชั้นปีที่3
ภาคการศึกษาต้น

320361 **เภสัชวิทยาสำหรับนักศึกษาสัตวแพทย์** **4**
แหล่งที่มาของยา รูปแบบยาเตรียมทางเภสัชกรรม วิถีการบริหารยา ปัจจัยที่มีผล
ต่อการออกฤทธิ์ของยา ปรากฏการณ์ที่เกิดจากการใช้ยา การใช้ยาร่วมกัน ฮอร์โมน
วิตามิน ยาบรรเทาปวด และยาลดไข้ สารต้านการอักเสบกลุ่มสเตียรอยด์และ
ไม่ใช่สเตียรอยด์ ออตาคอยส์ ยาที่ออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทอิสระ

651202 โครงสร้างและการทำงานของร่างกาย 2 5(3/3-2/6)
Comparative domestic animal systemic gross anatomy, histology, and physiology of
integumentary, endocrine, reproductive and urinary systems

651301 **โครงสร้างและการทำงานของร่างกาย 3** **3(2/2-1/3)**

Comparative domestic animal systemic gross anatomy, histology, and physiology and functional mechanisms of the respiratory, cardiovascular and hemo-lymphatic systems

651302 **โครงสร้างและการทำงานของร่างกาย 4** **3(2/2-1/3)**

Comparative domestic animal systemic gross anatomy, histology, and physiology and functional mechanisms of the nervous system and special sense organs

651390 ฝึกปฏิบัติภาคสนาม 1 1(0/0-1/P)

การฝึกปฏิบัติภาคสนามด้านการผลิตสัตว์ การเสนอรายงานหัวข้อที่สนใจทางการผลิตสัตว์

651391 ไขปัญหาบูรณาการทางสัตวแพทย์ 2 2(2/2-0/0)

Using problem based leaning systems to integrate material and problems taught in the 1st semester of the 3rd year in a seminar

ภาคการศึกษาปลาย

311331 จุลชีววิทยาสำหรับนักศึกษาสัตวแพทย์ 5

ชนิดของแบคทีเรียและเชื้อราที่เป็นตัวก่อโรคในสัตว์และมนุษย์ กล่าวถึงการจำแนกโดยลักษณะทางกายภาพและคุณสมบัติทางชีวเคมี พยาธิกำเนิด พยาธิสภาพการทำให้ปลอดและปราศจากเชื้อ

318341 พยาธิวิทยาเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาสัตวแพทย์ 3

ลักษณะการเปลี่ยนแปลงโดยทั่วไปทางพยาธิวิทยา และกระบวนการเกิดโรคในเนื้อเยื่อและอวัยวะของสัตว์ ได้แก่ปฏิกิริยาของเซลล์และเนื้อเยื่อ การเสื่อมสภาพ การตาย การอักเสบ กระบวนการซ่อมแซม เนื้องอกและความผิดปกติมาแต่กำเนิด เทคนิคการชันสูตรซากสัตว์ต่างๆ วิธีการเก็บตัวอย่าง การรักษาเนื้อเยื่อ การตรวจทางมหกายวิภาค และจุลพยาธิวิทยาเพื่อการพิสูจน์โรค

324321 รังสีวิทยาสำหรับนักศึกษาสัตวแพทย์ 2

รังสีเอ็กซ์และการใช้รังสีทางสัตวแพทย์ ความปลอดภัยในการใช้รังสี เครื่องเอ็กซเรย์ อุปกรณ์สำหรับการถ่ายภาพรังสี การจัดท่าสัตว์และเทคนิคการถ่ายภาพรังสี เทคนิคการล้างฟิล์ม การแปลผลภาพรังสี ความรู้เบื้องต้นทางรังสีบำบัด ความรู้เบื้องต้นด้านอัลตร้าซาวด์เพื่อการวินิจฉัยโรคทางสัตวแพทย์

651304 **สาเหตุโรค 2** **5(3/3-2/6)**

Classification, morphology and identifition of agents of discases in domestic animal comprising helminthes, arthropods, protozoa and rickettsiae

651305 **เภสัชวิทยาและพิษวิทยาทางสัตวแพทย์** **4(3/3-1/3)**

แหล่งที่มาของยา รูปแบบยาเตรียมทางเภสัชกรรม วิถีการบริหารยา ปัจจัยที่มีผลต่อการออกฤทธิ์ของยา ปรากฏการณ์ที่เกิดจากการใช้ยา การใช้ยาร่วมกัน ฮอร์โมน วิตามิน ยาบรรเทาปวด และยาลดไข้ สารต้านการอักเสบกลุ่มสเตียรอยด์และไม่ใช่สเตียรอยด์ ออตาคอยส์ ยาที่ออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทอิสระ

651392 ไขปัญหาบูรณาการทางสัตวแพทย์ 3 2(2/2-0/0)

Using problem based leaning systems to integrate material and problems taught in the 2nd semester of the 3rd year in a seminar

ชั้นปีที่4

ศึกษาตลอดปี

601401 **จุลชีววิทยาทางอาหารสำหรับนักศึกษาสัตวแพทย์** **3**

องค์ประกอบของอาหาร วัตถุเจือปน สารปนเปื้อนและความเป็นพิษของสารเหล่านั้น จุลินทรีย์และการเกิดของจุลินทรีย์ในอาหาร โรคที่เกิดจากอาหารเป็นพิษ การป้องกัน การปนเปื้อนของสารเคมี และจุลินทรีย์ในอาหาร

651411 สุขศาสตร์น้ำนม 2(1/1-1/2)

ส่วนประกอบและคุณภาพของน้ำนม เนื้อสัตว์ อาหารทะเลและผลิตภัณฑ์ การผลิตนมพร้อมดื่ม และผลิตภัณฑ์นม การฆ่าสัตว์และสุขศาสตร์เนื้อสัตว์ในโรงงานฆ่าสัตว์ การเก็บรักษาอาหารที่ได้จากสัตว์อย่างถูกวิธี ปัญหาและการแก้ไขการปนเปื้อนสารเคมี จุลินทรีย์ และสารตกค้างในอาหารที่ได้จากสัตว์ บทบาทของสัตวแพทย์ในงานด้านสุขศาสตร์และการอภิบาลอาหาร

651412 โรคติดคนและอนามัยสิ่งแวดล้อม 3(3/3-0/0)

โรคติดต่อจากสัตว์สู่คน โดยเน้นทางด้านระบาดวิทยา การควบคุมและการเฝ้าระวังโรคทั้งในชนบทและในเมือง บทบาทของสัตวแพทย์ในการจัดการและควบคุมโรคติดต่อจากสัตว์สู่คน

651413 **สุขศาสตร์และการตรวจเนื้อสัตว์** **3(2/2-1/3)**

ปัจจัยทางพันธุกรรมและทางชีวภาพที่มีผลต่อชีวอนามัยของสัตว์ ผลกระทบต่อชีวอนามัยของสัตว์จากสภาวะแวดล้อมได้แก่ สภาพดินฟ้าอากาศ โรงเรือน

อุปกรณ์ให้อาหารและน้ำ แหล่งน้ำ และทุ่งหญ้า การกำจัดสิ่งปฏิกูล ยาล้างเชื้อโรค และการล้างเชื้อ การป้องกันและการควบคุมโรคในฟาร์มเลี้ยงปศุสัตว์โดยเน้นการกักกัน การแยกขัง และการกำจัดซากสัตว์

651414 **พยาธิวิทยาทางสัตวแพทย์ 2** **3(2/2-1/3)**

เทคนิคทางห้องปฏิบัติการ ในการตรวจสรีรร่างกายสัตว์เลี้ยงที่มีสภาพปกติ และ พยาธิสภาพ การเก็บ การรักษาและการจัดส่งตัวอย่าง การแปลผลการทดลองในห้องปฏิบัติการเพื่อการวินิจฉัยโรค

651415 พยาธิวิทยาทางสัตวแพทย์ 3 3(3/3-2/6)

เทคนิคการชันสูตรซาก การจัดเก็บและส่งตัวอย่าง พยาธิวิทยาคลินิก การแปลผล

651420 ระบาดวิทยาทางสัตวแพทย์และอายุรศาสตร์การผลิต 4(3/3-1/3)

ระบาดวิทยาของโรคติดเชื้อ และโรคที่ไม่ได้เกิดจากการติดเชื้อในสัตว์ นิเวศวิทยา ความสัมพันธ์ของตัวสัตว์และสิ่งก่อโรค โปรแกรมในการป้องกันและควบคุมโรคสัตว์ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ วิธีการในการเฝ้าระวังโรค หลักเศรษฐศาสตร์ทางสัตวแพทย์ การบริหารการตัดสินใจในการป้องกัน ควบคุมและกำจัดโรค

651421 หลักวิทยาการสืบพันธุ์ 2(1/1-1/3)

การฝึกคลินิกปฏิบัติทางด้านระบบสืบพันธุ์ในสัตว์ปศุสัตว์และสัตว์เลี้ยง เกี่ยวกับการตรวจสอบคุณภาพน้ำเชื้อ การตรวจและการรักษาปัญหาของระบบสืบพันธุ์ การดูแลรักษาสัตว์ป่วยทางสูติกรรม การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการบันทึก การประเมินผลข้อมูลการวิเคราะห์ และการแก้ปัญหาระบบสืบพันธุ์ และผลผลิตในฟาร์มปศุสัตว์

651422 หลักวิสัญญีวิทยาและศัลยศาสตร์ทางสัตวแพทย์ 4(2/2-2/6)

ศัลยศาสตร์เบื้องต้นทางสัตวแพทย์ กล่าวถึงการทำให้ปลอดเชื้อ สารน้ำบำบัดทางศัลยกรรมการรักษาและการหายของบาดแผล การใช้เครื่องมือ การผูกเงื่อน การเย็บแผล และการห้ามเลือด การทำศัลยกรรมเยือกแข็ง การระงับความรู้สึกเฉพาะแห่ง และการวางยาสลบ

651423 **หลักอายุรศาสตร์ทางสัตวแพทย์** **3(3/3-0/0)**

โรคติดต่อที่สำคัญของสัตว์เลี้ยง กล่าวถึงสาเหตุ อาการ การก่อโรค พยาธิสภาพ

การตรวจวินิจฉัย การรักษาทางอายุรกรรม การควบคุม และการป้องกัน

651431 **อายุรศาสตร์สัตว์ทดลอง** **2**(1/1-1/2)

ฝึกปฏิบัติทางคลินิกในการตรวจ วินิจฉัย รักษาทางอายุรกรรม การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันและการควบคุมโรคติดต่อที่สำคัญในสัตว์ทดลอง

651432 โรคของสัตว์น้ำ, สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ และสัตว์เลื้อยคลาน 2(2/2-0/0)

โรคติดต่อที่สำคัญของสัตว์เลี้ยง กล่าวถึงสาเหตุ อาการ การก่อโรค พยาธิสภาพ การตรวจวินิจฉัย การรักษาทางอายุรกรรม การควบคุม และการป้องกัน

651491 ฝึกปฏิบัติภาคสนาม 2 1(0/0-1/P)

การฝึกปฏิบัติภาคสนามด้านการผลิตสัตว์ การเสนอรายงานหัวข้อที่สนใจทางการผลิตสัตว์

651492 ไขปัญหาบูรณาการทางสัตวแพทย์ 4 2(2/2-0/0)

Using problem based leaning systems to integrate material and problems taught in the 1st semester of the 4th year in a seminar

651494 การวินิจฉัยโรคและเทคนิคการให้ยารักษาโรค 2(1/1-1/2)

หลักการและวิธีการในการซักประวัติ การตรวจ และการวินิจฉัย เทคนิคการเข้าหาและจับต้องสัตว์ป่วย วิธีการสร้างความสัมพันธ์ทางวิชาชีพกับเจ้าของสัตว์ หลักการพื้นฐานในการรักษาสัตว์ป่วยทางอายุรกรรม วิธีการดูแลสัตว์ป่วยในระหว่างการรักษาและระยะพักฟื้น การใช้เครื่องมือพื้นฐานในอายุรกรรมคลินิก

951495 ภาพลักษณ์ทางสัตวแพทยศาสตร์ 2(2/2-0/0)

Veterinary hospital and practice management, human-animal bonds, cost-benefits in animal production, communication skills, professional development, information management, animal welfare and laws concerned

ชั้นปีที่5

ภาคการศึกษาต้น

3107501 อายุรศาสตร์สัตว์น้ำ 2(1-3-2)

โรคและปัญหาในสัตว์น้ำ กล่าวถึง สาเหตุ อาการ พยาธิสภาพ การตรวจวินิจฉัย การรักษา และภารป้องกัน

3107502 อายุรศาสตร์สุกร 2(2-0-4)

โรคและปัญหาของสุกร กล่าวถึง สาเหตุ อาการ ระบาดวิทยา การวินิจฉัยการรักษา ทางอายุรกรรม การป้องกัน และการควบคุม

3107503 อายุรศาสตร์สัตว์ปีก 2(1-3-2)

โรคและปัญหาของสัตว์ปีก กล่าวถึง สาเหตุ อาการ การวินิจฉัย การรักษา การป้องกัน และการควบคุม

3108501 สูติศาสตร์ทางสัตวแพทย์ 3(2-3-4)

การปฏิสนธิ การสร้างน้ำนม การตรวจการตั้งท้อง การตั้งท้อง ความผิดปกติในระหว่างการตั้งท้อง การคลอด การแก้ไขปัญหาการคลอดยาก ความผิดปกติที่เกิดขึ้นหลังการคลอด การดูแลลูกสัตว์หลังหลอด

3109511 สุขศาสตร์การอาหาร 1 3(3-0-6)

องค์ประกอบของอาหาร วัตถุเจือปน สารปนเปื้อนและความเป็นพิษของสารเหล่านั้น จุลินทรีย์และการเกิดของจุลินทรีย์ในอาหาร โรคที่เกิดจากอาหารเป็นพิษ การป้องกัน การปนเปื้อนของสารเคมี และจุลินทรีย์ในอาหาร

ภาคการศึกษาปลาย

3100501 สัมมนาทางคลินิก 1(1-0-2)

การนำเสนอ การวิจารณ์ และการเขียนรายงานเกี่ยวกับกรณีสัตว์ป่วยที่น่าสนใจในโรงพยาบาลสัตว์

3100502 กฎหมายและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสัตวแพทย์ 1(1-0-2)

กฎหมายและความเป็นมาของกฎหมาย ความสัมพันธ์ของกฎหมายกับสังคม องค์กรบัญญัติกฎหมาย กำหมายและพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับสัตวแพทย์ จรรยาบรรณและองค์กรควบคุมวิชาชีพสัตวแพทย์

3106506 ศัลยศาสตร์สัตว์ใหญ่ 3(2-3-4)

การตรวจ การวินิจฉัย และการรักษาโรคทางศัลยกรรมในโค กระบือ ม้า และสุกร ของร่างกายทุกระบบ ยกเว้นระบบสืบพันธุ์ การฝึกภาคปฏิบัติเน้นการศัลยกรรมระบบย่อยอาหาร และระบบกล้ามเนื้อและกระดูกในโค กระบือ ม้า และสุกร

3109512 สุขศาสตร์การอาหาร 2 3(3-0-6)

ส่วนประกอบและคุณภาพของน้ำนม เนื้อสัตว์ อาหารทะเลและผลิตภัณฑ์ การผลิตนมพร้อมดื่ม และผลิตภัณฑ์นม การฆ่าสัตว์และสุขศาสตร์เนื้อสัตว์ในโรงงานฆ่าสัตว์ การเก็บรักษาอาหารที่ได้จากสัตว์อย่างถูกวิธี ปัญหาและการแก้ไขการปนเปื้อนสารเคมี จุลินทรีย์ และสารตกค้างในอาหารที่ได้จากสัตว์ บทบาทของสัตวแพทย์ในงานด้านสุขศาสตร์และการอภิบาลอาหาร

3109513 โรคติดต่อจากสัตว์สู่คน 3(3-0-6)

โรคติดต่อจากสัตว์สู่คน โดยเน้นทางด้านระบาดวิทยา การควบคุมและการเฝ้าระวังโรคทั้งในชนบทและในเมือง บทบาทของสัตวแพทย์ในการจัดการและควบคุมโรคติดต่อจากสัตว์สู่คน

3109514 เรื่องพิเศษทางสัตวแพทยสาธารณสุข 1(1-0-2)

การเสนอและเขียนรายงานหัวข้อที่น่าสนใจทางสัตวแพทยสาธารณสุข

ภาคปฏิบัติ

กลุ่มที่1 ปฏิบัติเวียน

3105511 พยาธิวิทยาภาคปฏิบัติ 2(0-4-2)

เทคนิคการชันสูตรซาก การจัดเก็บและส่งตัวอย่าง พยาธิวิทยาคลินิก การแปลผล การบันทึก และรายงานผลข้อมูล

3106500 คลินิกศัลยกรรม 1 2(0-4-2)

ฝึกปฏิบัติทางคลินิกในสัตว์เลี้ยงและปศุสัตว์ กล่าวถึงการตรวจ การวินิจฉัย การรักษาโรคทางศัลยกรรม การดูแลรักษาสัตว์ภายหลังการทำศัลยกรรม และการแก้ไขอาการแทรกซ้อน

3106502 การฝึกปฏิบัติวางยาสลบ 1 1(0-2-1)

ฝึกปฏิบัติทางคลินิกในการวางยาสลบสัตว์เลี้ยงและปศุสัตว์

3106505 การฝึกปฏิบัติด้านรังสีและอัลตร้าซาวด์ 1 1(0-2-1)

ฝึกปฏิบัติทางคลินิกในการวินิจฉัยโรคของสัตว์เลี้ยง และปศุสัตว์จากภาพถ่ายรังสีและอัลตร้าซาวด์

3107504 คลินิกอายุรกรรมสัตว์เลี้ยง 2(0-4-2)

ฝึกปฏิบัติทางคลินิกในการตรวจ วินิจฉัย รักษาทางอายุรกรรม การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันและการควบคุมโรคติดต่อที่สำคัญในสัตว์เลี้ยง

กลุ่มที่ 2 ปฏิบัติเวียน

3107505 คลินิกอายุรกรรมสัตว์ที่ใช้เป็นอาหาร 4(0-8-4)

ฝึกปฏิบัติทางคลินิกในการตรวจ วินิจฉัย การรักษาทางอายุรกรรม การประเมินผล

ทางเศรษฐกิจ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันและการควบคุมโรคติดต่อที่สำคัญในปศุสัตว์ชนิดต่างๆที่ใช้เป็นอาหารทั้งในโรงพยาบาลสัตว์ และในฟาร์มเลี้ยงสัตว์ของเอกชน

3108504 คลินิกวิทยาการสืบพันธุ์ของสัตว์ 4(0-8-4)

การฝึกคลินิกปฏิบัติทางด้านระบบสืบพันธุ์ในสัตว์ปศุสัตว์และสัตว์เลี้ยง เกี่ยวกับ การตรวจสอบคุณภาพน้ำเชื้อ การตรวจและการรักษาปัญหาของระบบสืบพันธุ์ การดูแลรักษาสัตว์ป่วยทางสูติกรรม การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการบันทึก การประเมินผลข้อมูลการวิเคราะห์ และการแก้ปัญหาระบบสืบพันธุ์ และผลผลิตในฟาร์มปศุสัตว์

ชั้นปีที่6

วิชาบังคับ

3100601 การศึกษาด้านสัตวแพทย์ในชนบท 2(1-3-2)

ฝึกปฏิบัติกับสัตว์ป่วยในชนบทในการตรวจและวินิจฉัย การวางแผนการรักษาการป้องกัน และการควบคุมโรค การเขียนรายงานและการนำเสนอ

3100610 โครงการพิเศษ 2(1-2-3)

การวิจัยหรือการศึกษาตามความสนใจของนิสิต เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นกับสัตว์ป่วยหรือสัตว์ทดลอง รวมทั้งการฝึกเขียนและการเสนอรายงานสัตว์ป่วย และ/หรือรายงานทางวิทยาศาสตร์

วิชาบังคับเลือก หมวดการฝึกปฏิบัติการเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง

3100602 คลินิกโรคหัวใจ 2(0-4-2)

ฝึกปฏิบัติทางคลินิกในการตรวจวินิจฉัย ตลอดจนการรักษาโรคและความผิดปกติทางหัวใจในสัตว์เลี้ยง

3100603 คลินิกโรคไต 2(0-4-2)

ฝึกปฏิบัติการตรวจ การวินิจฉัย การรักษา และการพยากรณ์โรคไตในสัตว์เลี้ยง รวมทั้งการอุดตันและโรคที่พบบ่อยของระบบขับถ่ายปัสสาวะ การตรวจการทำงานของไต การเก็บตัวอย่างเนื้อเยื่อไต การล้างไตผ่านช่องท้อง การดูแลสัตว์ป่วยโรคไต

3100607 คลินิกฉุกเฉิน 2(0-4-2)

ฝึกปฏิบัติการตรวจ วินิจฉัย และรักษาสัตว์ป่วยหนัก และสัตว์ป่วยฉุกเฉิน

3104601 การฝึกปฏิบัติด้านเภสัชวิทยาทางสัตวแพทย์ 1(0-2-1)

ฝึกปฏิบัติทางคลินิกในการอ่าน และวิเคราะห์ใบสั่งยา การใช้ยาชนิดต่างๆ และขนาดยา การใช้ยาร่วมกัน การสืบค้นข้อมูลทางสัตวแพทย์จากคอมพิวเตอร์และการให้คำแนะนำแก่เจ้าของสัตว์เกี่ยวกับการให้ยาสัตว์อย่างถูกต้อง

3105611 การฝึกปฏิบัติชันสูตร 1 2(0-4-2)

ฝึกปฏิบัติการชันสูตรทางจุลชีววิทยา ไวรัสวิทยา ปรสิตวิทยา และพยาธิวิทยา รวมทั้งการผ่าชันสูตรซากสัตว์เลี้ยง

3106601 จักษุคลินิก 2(0-4-2)

ฝึกปฏิบัติทางคลินิกในการใช้เครื่องมือตรวจตา การตรวจ ตลอดจนการวางแผนวินิจฉัย และรักษาโรคตาในสัตว์เลี้ยง

3106602 คลินิกศัลยกรรม 2 4(0-8-4)

ฝึกปฏิบัติทางคลินิกในการตรวจ การวินิจฉัย การรักษาโรคทางศัลยกรรม การดูแลรักษาสัตว์กายหลังการทำศัลยกรรม และการแก้ไขอาการแทรกซ้อนในสัตว์เลี้ยง

3106603 การฝึกปฏิบัติวางยาสลบ 2 1(0-2-1)

ฝึกปฏิบัติทางคลินิกในการวางยาสลบสัตว์เลี้ยง

3106604 การฝึกปฏิบัติด้านรังสีและอัลตร้าซาวด์ 2 1(0-2-1)

ฝึกปฏิบัติทางคลินิกในการวินิจฉัยโรคของสัตว์เลี้ยงจากภาพถ่ายรังสีและอัลตร้าซาวด์

3107601 การฝึกปฏิบัติอายุรศาสตร์สัตว์เล็ก 3(0-6-3)

ฝึกปฏิบัติทางคลินิกในการตรวจ การวินิจฉัย การรักษาและป้องกันโรคทั่วไปทางอายุรกรรมของสัตว์ป่วยในโรงพยาบาลสัตว์เล็ก

3107602 คลินิกโรคผิวหนัง 2(0-0-4-2)

ฝึกปฏิบัติทางคลินิกในการตรวจวินิจฉัย รักษา ป้องกัน และควบคุมโรค และความผิดปกติของผิวหนังสุนัข และแมว

3108601 คลินิกสมบูรณ์พันธุ์และทำหมัน 4(0-8-4)

ฝึกปฏิบัติทางคลินิกในการตรวจวินิจฉัย และการรักษาปัญหาทางระบบสืบพันธุ์ในสัตว์เลี้ยง รวมทั้งการผสมเทียม และการทำหมัน

วิชาบังคับเลือก หมวดฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับสัตว์ที่ใช้เป็นอาหาร

ภาคการศึกษาต้น

3100605 การจัดการสุขภาพโค 1 3(0-6-3)

ฝึกปฏิบัติการจัดการฝูงโคและโคสาวทดแทนเกี่ยวกับการตรวจ การวินิจฉัย การรักษา การป้องกันและการควบคุมโรคของโค ตลอดจนการผสมเทียมเพื่อการปรับปรุงพันธุ์

3100611 การจัดการสุขภาพสุกร 1 3(0-6-3)

ฝึกปฏิบัติการตรวจ การวินิจฉัย การรักษา การควบคุมและการป้องกันโรคหรือความผิดปกติของสุกร การวางแนวทางเพื่อเพิ่มผลผลิต

3107604 การจัดการสุขภาพสัตว์ปีก 1 2(0-4-2)

ฝึกปฏิบัติทางคลินิกเกี่ยวกับการตรวจ การเก็บตัวอย่าง การวินิจฉัย และการรักษาโรคในสัตว์ปีก

3107606 การฝึกปฏิบัติโรคสัตว์น้ำ 1 2(0-4-2)

ฝึกการจัดการฟาร์มกุ้ง ปลาสวยงามและปลาที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ การวิเคราะห์และการแก้ไขปัญหาในการเลี้ยง การตรวจ การวินิจฉัยและการรักษาโรคสัตว์น้ำ การเก็บตัวอย่างเพื่อการวิเคราะห์โรคทางห้องปฏิบัติการ การผลิตและคุณลักษณะของอาหารสัตว์น้ำ การตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำทางกายภาพ เคมี และชีวภาพ

3109601 การฝึกปฏิบัติด้านสัตวแพทยสาธารณสุข 3(1-4-4)

บทบาทของสัตวแพทย์ในอุตสาหกรรมอาหาร การควบคุมคุณภาพอาหารดิบและขั้นตอนการผลิตอาหาร กฎ ข้อบังคับ และมาตรฐานอาหารของประเทศและของสากล หลักการวิเคราะห์อันตรายและควบคุมจุดวิกฤติของการผลิตอาหาร การตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำนม และเนื้อสัตว์ในห้องปฏิบัติการ การฝึกขั้นตอนการฆ่าสัตว์และสุขศาสตร์เนื้อสัตว์ในโรงงานฆ่าสัตว์

ภาคการศึกษาปลาย

3100606 การจัดการสุขภาพโค 2 3(0-6-3)

ฝึกปฏิบัติการจัดการโคก่อนคลอดและโคหลังคลอด เกี่ยวกับการตรวจ การวินิจฉัย การรักษา การป้องกันและการควบคุมโรคของโคนมตลอดจนการประเมินผลทางเศรษฐกิจ

3100612 การจัดการสุขภาพสุกร 2 3(0-6-3)

ฝึกปฏิบัติการทดสอบความสมบูรณ์พันธุ์ของสุกร การแก้ไขความไม่สมบูรณ์พันธุ์ การคัดเลือกพันธุ์ การผสมพันธุ์ การทำคลอด ตลอดจนการประเมินผลทางเศรษฐกิจ

3103602 การผลิตปศุสัตว์ประยุกต์ 1(0-2-1)

ฝึกปฏิบัติการวางแผนการผลิตโค สุกร และสัตว์ปีก การใช้เครื่องมือ การเลือกใช้อาหาร การบันทึก และการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการผลิตด้วยคอมพิวเตอร์

3105612 การฝึกปฏิบัติชันสูตร 2 2(0-4-2)

ฝึกปฏิบัติการชันสูตรทางจุลชีววิทยา ไวรัสวิทยา ปรสิตวิทยา และพยาธิวิทยา รวมทั้งการผ่าชันสูตรซากปศุสัตว์

3107605 การจัดการสุขภาพสัตว์ปีก 2 **2(0-4-2)**

ฝึกปฏิบัติทางคลินิกเกี่ยวกับการวินิจฉัย การรักษา การควบคุมและการป้องกันโรคในสัตว์ปีก ตลอดจนการจัดการฟาร์ม

3107607 การฝึกปฏิบัติโรคสัตว์น้ำ 2 **2(0-4-2)**

ฝึกการจัดการฟาร์มเลี้ยงสัตว์เลื้อยคลานและสัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ ชนิดของอาหาร และคุณภาพน้ำที่เหมาะสมการวิเคราะห์และการแก้ไขปัญหาในการเลี้ยงสัตว์ การตรวจวินิจฉัยและรักษาโรคสัตว์เลื้อยคลานและสัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ การเก็บตัวอย่างเพื่อการวิเคราะห์โรคทางห้องปฏิบัติการ

ภาคผนวก ค
กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 50 (พ.ศ. 2540)
ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร
พ.ศ. 2522

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 (3) และมาตรา 8 (1) (4) (6) (7) (8)และ(11) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคาร ออกกฎกระทรวง ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า "พื้น" ในข้อ 1 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 33(พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

ข้อ 2 ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า "พื้นที่อาคาร" ในข้อ 1 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่33(พ.ศ. 2533) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

""พื้นที่อาคาร" หมายความว่า พื้นที่ของพื้นของอาคารแต่ละชั้นที่บุคคลเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ภายในขอบเขตด้านนอกของคานหรือภายในพื้นนั้น หรือภายในของเขตด้านนอกของผนังของอาคารและหมายความรวมถึงเฉลียงหรือระเบียงด้วย แต่ไม่รวมพื้นดาดฟ้าหรือบันไดนอกหลังคา"

ข้อ 3 ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า "พื้นที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคาร" และ "ดาดฟ้า" ระหว่างบทนิยามคำว่า "พื้นที่อาคาร" และ "ที่ว่าง" ในข้อ 1 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 33 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

""พื้นที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคาร" หมายความว่า พื้นที่ของแปลงที่ดินที่นำมาใช้ขออนุญาตก่อสร้างอาคาร ไม่ว่าจะเป็นที่ดินตามหนังสือสำคัญแสดงสิทธิในที่ดินฉบับเดียวหรือหลายฉบับซึ่งเป็นที่ดินที่ติดต่อกัน

"ดาดฟ้า" หมายความว่า พื้นส่วนบนสุดของอาคารที่ไม่มีหลังคาปกคลุมและบุคคลสามารถขึ้นไปใช้สอยได้"

ข้อ 4 ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า "ที่ว่าง" ในข้อ 1 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 33(พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

""ที่ว่าง" หมายความว่า พื้นที่อันปราศจากหลังคาหรือสิ่งก่อสร้างปกคลุม ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวอาจจะจัดให้เป็นบ่อน้ำ สระว่ายน้ำ บ่อพักน้ำเสีย ที่พักมูลฝอย ที่พักรวมมูลฝอย หรือที่จอดรถที่อยู่ภายนอกอาคารก็ได้ และให้หมายความรวมถึงพื้นที่ของสิ่งก่อสร้างหรืออาคารที่สูงจากระดับพื้นดินไม่เกิน 1.20 เมตร และไม่มีหลังคาหรือสิ่งก่อสร้างปกคลุมเหนือระดับนั้น"

ข้อ 5 ให้ยกเลิกความในข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 33 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ 2 ที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งของอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษที่มีพื้นที่อาคารรวมกันทุกชั้นไม่เกิน 30,000 ตารางเมตร ต้องมีด้านหนึ่งด้านใดของที่ดินนั้นยาวไม่น้อยกว่า12.00 เมตรติดถนนสาธารณะที่มีเขตทางกว้างไม่น้อยกว่า 10.00 เมตร ยาวต่อเนื่องกันโดยตลอดจนไปเชื่อมต่อกับถนนสาธารณะอื่นที่มีเขตทางกว้างไม่น้อยกว่า 10.00 เมตร

สำหรับที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งของอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษที่มีพื้นที่อาคารรวมกันทุกชั้นมากกว่า 30,000 ตารางเมตร ต้องมีด้านหนึ่งด้านใดของที่ดินนั้นยาวไม่น้อยกว่า12.00เมตร ติดถนนสาธารณะที่มีเขตทางกว้างไม่น้อยกว่า 18.00 เมตร ยาวต่อเนื่องกันโดยตลอดจนไปเชื่อมต่อกับถนนสาธารณะอื่นที่มีเขตทางกว้างไม่น้อยกว่า 18.00 เมตร

ที่ดินด้านที่ติดถนนสาธารณะตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 12.00 เมตร ยาวต่อเนื่องกันโดยตลอดจนถึงบริเวณที่ตั้งของอาคาร และที่ดินนั้นต้องว่างเพื่อสามารถใช้เป็นทางเข้าออกของรถดับเพลิงได้โดยสะดวกด้วย"

ข้อ 6 ให้ยกเลิกความในข้อ 3 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 33 (พ.ศ. 2533) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ 3 อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องจัดให้มีผิวถนนที่มีผิวการจราจรกว้างไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร ที่ปราศจากสิ่งปกคลุมโดยรอบอาคาร เพื่อให้รถดับเพลิงสามารถเข้าออกได้โดยสะดวก

ถนนตามวรรคหนึ่ง จะอยู่ในระยะห้ามก่อสร้างอาคารบางชนิดหรือบางประเภทริมถนนหรือทางหลวงตามข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องก็ได้

ในกรณีที่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนดแนวสร้างหรือขยายถนนใช้บังคับให้เริ่มนับความกว้างของถนนตามวรรคหนึ่งตั้งแต่แนวนั้น

ข้อ 7 ให้ยกเลิกความในข้อ 4 ข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 และข้อ 8 แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ 33 (พ.ศ.2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ 4 ส่วนที่เป็นขอบเขตนอกสุดของอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษไม่ว่าจะอยู่ในระดับเหนือพื้นดินหรือต่ำกว่าระดับพื้นดินต้องห่างจากเขตที่ดินของผู้อื่นหรือถนนสาธารณะไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร ทั้งนี้ ไม่รวมถึงส่วนที่เป็นรากฐานของอาคาร

ข้อ 5 อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษที่ก่อสร้างขึ้นในพื้นที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคารต้องมีค่าสูงสุดของอัตราส่วนพื้นที่อาคารรวมกันทุกชั้นของอาคารทุกหลังต่อพื้นที่ดินใช้เป็นที่ตั้งอาคารไม่เกิน 10 ต่อ 1

ในกรณีที่มีอาคารอื่นใดหรือจะมีการก่อสร้างอาคารอื่นใดในพื้นที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคารเดียวกันกับอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษ ต้องมีค่าสูงสุดของอัตราพื้นที่อาคารรวมกันทุกชั้นของอาคารทุกหลังต่อพื้นที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคารไม่เกิน 10 ต่อ 1 ด้วย

ข้อ 6 อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องมีที่ว่างไม่น้อยกว่าอัตราส่วนดังต่อไปนี้

(1) อาคารที่อยู่อาศัยต้องมีที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ของพื้นที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคาร

(2) อาคารพาณิชย์ โรงงาน อาคารสาธารณะ และอาคารอื่นที่ไม่ได้ใช้เป็นที่อยู่อาศัยต้องมีที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของพื้นที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคาร แต่ถ้าอาคารนั้นใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมอยู่ด้วยต้องมีที่ว่างตาม (1)

ข้อ 7 อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษที่มีพื้นของอาคารที่ต่ำกว่าระดับพื้นดินต้องมีระบบระบายอากาศ กับระบบบำบัดน้ำเสีย และการระบายน้ำทิ้งตามหมวด 2 และหมวด 3 แยกเป็นอิสระจากระบบระบายอากาศ กับระบบบำบัดน้ำเสีย และการระบายน้ำทิ้งส่วนเหนือพื้นดิน

พื้นของอาคารที่ต่ำกว่าระดับพื้นดินตามวรรคหนึ่ง ห้ามใช้เป็นที่อยู่อาศัย

ข้อ 8 อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษที่มีพื้นของอาคารที่ต่ำกว่าระดับถนนหน้าอาคาร ตั้งแต่ชั้นที่ 3 ลงไป หรือต่ำกว่าระดับถนนหน้าอาคารตั้งแต่ 7.00 เมตร ลงไป ต้องจัดให้มี

(1) ระบบลิฟต์ตามหมวด 6

(2) บันไดหนีไฟจากชั้นล่างสุดสู่พื้นของอาคารที่มีทางออกสู่ภายนอกได้โดยสะดวกและบันไดหนีไฟต้องมีระบบแสงสว่างและระบบอัดลมที่มีความดันขณะใช้งานไม่น้อยกว่า 3.86ปาสกาลมาตรทำงานอยู่ตลอดเวลา และผนังบันไดหนีไฟทุกด้านต้องเป็นคอนกรีตเสริมเหล็กหนาไม่น้อยกว่า 10 เซนติเมตร บันไดหนีไฟต้องอยู่ห่างกันไม่เกิน 06.00 เมตร เมื่อวัดตามแนวทางเดินทั้งนี้ เพื่อใช้เป็นที่หนีภัยในกรณีฉุกเฉินได้"

ข้อ 8 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ 8 ทวิ และข้อ 8 ตรี แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่33(พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

ข้อ 8 ทวิ อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องจัดให้มีผนังและประตูที่ทำด้วยวัสดุทนไฟที่สามารถปิดกั้นมิให้เปลวไฟหรือควันเมื่อเกิดเพลิงไหม้เข้าไปในบริเวณบันไดที่มิใช่บันไดหนีไฟของอาคาร ทั้งนี้ ผนังหรือประตูดังกล่าวต้องสามารถทนไฟได้ไม่น้อยกว่า 1 ชั่วโมง

ข้อ 8 ตรี อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องจัดให้มีแผนผังของอาคารแต่ละชั้น ติดไว้บริเวณห้องโถงหน้าลิฟต์ทุกแห่งของแต่ละชั้นนั้นในตำแหน่งที่เห็นได้ชัดเจน และที่บริเวณพื้นชั้นล่างของอาคารต้องจัดให้มีแผนผังอาคารของทุกชั้นเก็บรักษาไว้เพื่อให้สามารถตรวจสอบได้โดยสะดวก

แผนผังของอาคารแต่ละชั้นให้ประกอบด้วย

(1) ตำแหน่งของห้องทุกห้องของชั้นนั้น

(2) ตำแหน่งที่ติดตั้งตู้สายฉีดน้ำดับเพลิงหรือหัวต่อสายฉีดน้ำดับเพลิง และอุปกรณ์ดับเพลิงอื่น ๆ ของชั้นนั้น

(3) ตำแหน่งประตูหรือทางหนีไฟของชั้นนั้น

(4) ตำแหน่งลิฟต์ดับเพลิงของชั้นนั้น"

ข้อ 9 ให้ยกเลิกความในข้อ 9 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 33 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ 9 การระบายอากาศในอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องจัดให้มีการระบายอากาศโดยวิธีธรรมชาติหรือโดยวิธีกล ดังต่อไปนี้

(1) การระบายอากาศโดยวิธีธรรมชาติ ให้ใช้เฉพาะกับห้องในอาคารที่มีผนังด้านนอกของอาคารอย่างน้อยหนึ่งด้าน โดยจัดให้มีช่องเปิดสู่ภายนอกอาคารได้ เช่น ประตู หน้าต่างหรือบานเกล็ด ซึ่งต้องเปิดไว้ระหว่างใช้สอยห้องนั้น ๆ และพื้นที่ของช่องเปิดนี้ต้องเปิดได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของพื้นที่ของห้องนั้น

(2) การระบายอากาศโดยวิธีกล ให้ใช้กับห้องในอาคารลักษณะใดก็ได้โดยจัดให้มีกลอุปกรณ์ขับเคลื่อนอากาศ ซึ่งต้องทำงานตลอดเวลาระหว่างที่ใช้สอยห้องนั้นเพื่อให้เกิดการนำอากาศภายนอกเข้ามาตามอัตราดังต่อไปนี้

[ดูข้อมูลจากภาพกฎหมาย]สำหรับห้องครัวของสถานที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ถ้าไว้จัดให้มีการระบายอากาศครอบคลุมแหล่งที่เกิดของกลิ่น ควัน หรือก๊าซที่ต้องการระบายในขนาดที่เหมาะสมแล้ว จะมีอัตราการ

ระบายอากาศในส่วนอื่นของห้องครัวนั้นน้อยกว่าอัตราที่กำหนดในตารางก็ได้ทั้งนี้ ต้องไม่น้อยกว่า 12 เท่าของปริมาตรของห้องใน 1 ชั่วโมง

สถานที่อื่น ๆ ที่มิได้ระบุในตาราง ให้ใช้อัตราการระบายอากาศของสถานที่ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับอัตราที่กำหนดไว้ในตารางตำแหน่งที่ช่องนำอากาศภายนอกเข้าโดยวิธีกล ต้องห่างจากที่เกิดอากาศเสียและช่องระบายอากาศทิ้งไม่น้อยกว่า 5.00 เมตร สูงจากพื้นดินไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร

การนำอากาศภายนอกเข้าและการระบายอากาศทิ้งโดยวิธีกล ต้องไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง"

ข้อ 10 ให้ยกเลิกความใน (4) (ข) และ (ค) ของข้อ 10 แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ 33(พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(ข) ท่อลมส่วนที่ติดตั้งผ่านผนังกันไฟหรือพื้นของอาคารที่ทำด้วยวัตถุทนไฟต้องติดตั้งลิ้นกันไฟที่ปิดอย่างสนิทโดยอัตโนมัติเมื่ออุณหภูมิสูงเกินกว่า 74 องศาเซลเซียส และลิ้นกันไฟต้องมีอัตราการทนไฟไม่น้อยกว่า 1 ชั่วโมง 30 นาที

(ค) ห้ามใช้ทางเดินร่วม บันได ช่องบันได ช่องลิฟต์ ของอาคาร เป็นส่วนหนึ่งของระบบท่อลมส่งหรือระบบท่อลมกลับ เว้นแต่ส่วนที่เป็นพื้นที่ว่างระหว่างเพดานกับพื้นของอาคารชั้นเหนือขึ้นไปหรือหลังคาที่มีส่วนประกอบของเพดานที่มีอัตราการทนไฟไม่น้อยกว่า 1 ชั่วโมง"

ข้อ 11 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ 10 ทวิ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 33 (พ.ศ.2533)ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

ข้อ 10 ทวิ อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษที่มีโถงภายในอาคารเป็นช่องเปิดทะลุพื้นของอาคารตั้งแต่สองชั้นขึ้นไปและไม่มีผนังปิดล้อม ต้องจัดให้มีระบบควบคุมการแพร่กระจายของควันที่สามารถทำงานได้โดยอัตโนมัติเมื่อเกิดเพลิงไหม้ ทั้งนี้ เพื่อระบายควันออกสู่ภายนอกอาคารได้อย่างรวดเร็ว"

ข้อ 12 ให้ยกเลิกความในข้อ 25 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 33 (พ.ศ. 2535)ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ 25 บันไดหนีไฟที่อยู่ภายในอาคาร ต้องมีอากาศถ่ายเทจากภายนอกอาคารได้ แต่ละชั้นต้องมีช่องระบายอากาศที่มีพื้นที่รวมกันไม่น้อยกว่า 1.4 ตารางเมตร เปิดสู่ภายนอกอาคารได้ หรือมีระบบอัดลมภายในช่องบันไดหนีไฟที่มีความดันลมขณะใช้งานไม่น้อยกว่า 3.86ปาสกาลมาตร ที่ทำงานได้โดยอัตโนมัติเมื่อเกิดเพลิงไหม้ และบันไดหนีไฟที่ลงสู่พื้นของอาคารนั้นต้องอยู่ในตำแหน่งที่สามารถออกสู่ภายนอกได้โดยสะดวก"

ข้อ 13 ให้ยกเลิกความในข้อ 29 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 33 (พ.ศ. 2535)ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ 29 อาคารสูงต้องมีดาดฟ้าและมีพื้นที่บนดาดฟ้าขนาดกว้าง ยาวด้านละไม่น้อยกว่า 10.00 เมตร เป็นที่โล่งและว่างเพื่อใช้เป็นทางหนีไฟทางอากาศได้ และต้องจัดให้มีทางหนีไฟบนชั้นดาดฟ้าที่จะนำไปสู่บันไดหนีไฟได้สะดวกทุกบันได รวมทั้งจัดให้มีอุปกรณ์เครื่องช่วยในการหนีไฟจากอาคารลงสู่พื้นดินได้โดยปลอดภัยด้วย"

ข้อ 14 ให้ยกเลิกความใน (3) ของข้อ 44 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 33 (พ.ศ.2535)ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(3) ห้องโถงหน้าลิฟต์ดับเพลิงทุกชั้นต้องมีผนังหรือประตูที่ทำด้วยวัตถุทนไฟปิดกั้นมิให้เปลวไฟหรือควันเข้าได้ มีหน้าต่างเปิดออกสู่ภายนอกอาคารได้โดยตรง หรือมีระบบอัดลมภายในห้องโถงหน้าลิฟต์ดับเพลิงที่มีความดันลมขณะใช้งานไม่น้อยกว่า 3.86 ปาสกาลมาตร ที่ทำงานได้โดยอัตโนมัติเมื่อเกิดเพลิงไหม้"

ข้อ 15 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ 50 และข้อ 51 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 33(พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

"ข้อ 50 อาคารที่ได้รับยกเว้นตามข้อ 49 ซึ่งกำลังก่อสร้างอยู่หรือได้ก่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ถ้าประสงค์จะขออนุญาตแก้ไขแบบแปลนในส่วนที่ยังไม่ได้ก่อสร้าง หรือจะขออนุญาตดัดแปลงหรือเปลี่ยนการใช้อาคาร หรือแจ้งการขอดัดแปลงอาคารต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือดำเนินการตามมาตรา 39 ทวิ แล้วแต่กรณี ให้ผิดไปจากที่ได้รับอนุญาต ให้กระทำได้และได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ ทั้งนี้ ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) จัดให้มีระบบระบายอากาศ ระบบไฟฟ้า และระบบป้องกันเพลิงไหม้ตามหมวด 2 ข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 16 ข้อ 18 ข้อ 19 ข้อ 20 ข้อ 22 ข้อ 23 ข้อ 24 ข้อ 25 ข้อ 26 ข้อ 27 และข้อ 29 และระบบลิฟต์ตามหมวด 6 ข้อ 44 (1) (2) และ (4)

(2) ไม่เป็นการเพิ่มพื้นที่อาคารรวมกันทุกชั้นเกินร้อยละสองของพื้นที่อาคารรวมกันทุกชั้น ที่ได้รับอนุญาตไว้ในครั้งแรก

(3) ไม่เป็นการเพิ่มความสูงของอาคาร

(4) ไม่เป็นการเพิ่มพื้นที่ปกคลุมดิน

(5) ไม่เป็นการเปลี่ยนตำแหน่งหรือขอบเขตของอาคารให้ผิดไปจากที่ได้รับอนุญาตไว้ในครั้งแรกทั้งนี้ การออกแบบและคำนวณอาคารต้องดำเนินการโดยผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทวุฒิวิศวกรตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรมและต้องไม่เป็นผู้ได้รับการเวียนชื่อตามมาตรา 49 ทวิ

ข้อ 51 อาคารที่ได้รับการยกเว้นตามข้อ 49 เฉพาะกรณีอาคารที่ได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างแล้วแต่ยังไม่ได้ก่อสร้าง และใบอนุญาตยังไม่สิ้นอายุหรือได้รับการต่ออายุใบอนุญาต ถ้าประสงค์จะขออนุญาตแก้ไขแบบแปลนหรือเปลี่ยนการใช้อาคารให้ผิดไปจากที่ได้รับอนุญาต ให้กระทำได้และได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ ทั้งนี้ ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) จัดให้มีระบบระบายอากาศ ระบบไฟฟ้า และระบบป้องกันเพลิงไหม้ตามหมวด 2 และระบบลิฟต์ตามหมวด 6

(2) ไม่เป็นการเพิ่มพื้นที่อาคารรวมกันทุกชั้นเกินร้อยละสองของพื้นที่อาคารรวมกันทุกชั้น ที่ได้รับอนุญาตไว้ในครั้งแรก

(3) ไม่เป็นการเพิ่มความสูงของอาคาร

(4) ไม่เป็นการเพิ่มพื้นที่ปกคลุมดิน

(5) ไม่เป็นการเปลี่ยนตำแหน่งหรือขอบเขตของอาคารให้ผิดไปจากที่ได้รับอนุญาตไว้ในครั้งแรก"

ข้อ 16 การก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษที่ได้ยื่นคำขออนุญาตหรือได้รับอนุญาต หรือได้แจ้งต่อพนักงานท้องถิ่นและดำเนินการตามมาตรา 39 ทวิ แล้ว ตั้งแต่วันที่กฎกระทรวง ฉบับที่ 33 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ใช้บังคับ

จนถึงก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ หากประสงค์จะขอดัดแปลงหรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษดังกล่าวให้แตกต่างไปจากที่ได้รับอนุญาตในหรือหลังวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

ก็ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามความในข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ 5 ข้อ 10 ทวิ และข้อ 29 แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ 33 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 33 (พ.ศ. 2535)
ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร
พ.ศ. 2522

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 (3) และมาตรา 8 (1) (4) (6) (7) และ(8)แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารออกกฎกระทรวง ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในกฎกระทรวงนี้

"อาคารสูง" หมายความว่า อาคารที่บุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้โดยมีความสูงตั้งแต่ 23.00 เมตรขึ้นไป การวัดความสูงของอาคารให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงพื้นดาดฟ้า สำหรับอาคารทรงจั่วหรือปั้นหยาให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงยอดผนังของชั้นสูงสุด

"อาคารขนาดใหญ่พิเศษ" หมายความว่า อาคารที่ก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารเป็นที่อยู่อาศัยหรือประกอบกิจการประเภทเดียวหรือหลายประเภทโดยมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันตั้งแต่10,000 ตารางเมตรขึ้นไป

"พื้น" หมายความว่า พื้นที่ของอาคารที่บุคคลเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ภายในขอบเขตของคานหรือตงที่รับพื้น หรือภายในพื้นนั้น หรือภายในขอบเขตของผนังอาคาร รวมทั้งเฉลียงหรือระเบียงด้วย

"พื้นที่อาคาร" หมายความว่า พื้นที่สำหรับนำไปคำนวณหาอัตราส่วนพื้นที่อาคารต่อพื้นที่ดิน ซึ่งไม่รวมถึงพื้นดาดฟ้า บันไดนอกหลังคา พื้นที่ติดตั้งเครื่องจักรกลต่าง ๆ เท่าที่จำเป็น

"ที่ว่าง" หมายความว่า พื้นที่อันปราศจากหลังคาหรือสิ่งก่อสร้างปกคลุม เช่นบ่อน้ำ สระว่ายน้ำ หรือที่จอดรถ และให้หมายความรวมถึงพื้นที่ของสิ่งก่อสร้างหรืออาคารที่สูงจากระดับพื้นดินไม่เกิน 1.20 เมตร และไม่มีหลังคาหรือสิ่งก่อสร้างปกคลุมเหนือระดับนั้น

"ถนนสาธารณะ" หมายความว่า ถนนที่เปิดหรือยินยอมให้ประชาชนเข้าไปหรือใช้เป็นทางสัญจรได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการเรียกเก็บค่าตอบแทนหรือไม่

"วัสดุทนไฟ" หมายความว่า วัสดุก่อสร้างที่ไม่เป็นเชื้อเพลิง

"ผนังกันไฟ" หมายความว่า ผนังทึบที่ก่อสร้างด้วยอิฐธรรมดาหนาไม่น้อยกว่า18 เซนติเมตร และไม่มีช่องที่ให้ไฟหรือควันผ่านได้ หรือจะเป็นผนังทึบที่ทำด้วยวัสดุทนไฟอย่างอื่นที่มีคุณสมบัติในการป้องกันไฟได้ดีไม่น้อยกว่าผนังที่ก่อด้วยอิฐธรรมดาหนา 18 เซนติเมตร ถ้าเป็นผนัง คอนกรีตเสริมเหล็ก ต้องหนาไม่น้อยกว่า12 เซนติเมตร

"ระบบท่อยืน" หมายความว่า ท่อส่งน้ำและอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับการดับเพลิง

"น้ำเสีย" หมายความว่า ของเหลวที่ผ่านการใช้แล้วทุกชนิดทั้งที่มีกากและไม่มีกาก

"แหล่งรองรับน้ำทิ้ง" หมายความว่า ท่อระบายน้ำสาธารณะ คู คลอง แม่น้ำ ทะเลและแหล่งน้ำสาธารณะ

"ระบบบำบัดน้ำเสีย" หมายความว่า กระบวนการทำหรือการปรับปรุงน้ำเสียให้มีคุณภาพเป็นน้ำทิ้ง รวมทั้งการทำให้น้ำทิ้งพ้นไปจากอาคาร

"ระบบประปา" หมายความว่า ระบบการจ่ายน้ำเพื่อใช้และดื่ม

"มูลฝอย" หมายความว่า มูลฝอยตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

"ที่พักมูลฝอย" หมายความว่า อุปกรณ์หรือสถานที่ที่ใช้สำหรับเก็บกักมูลฝอยเพื่อรอการขนย้ายไปยังที่พักรวมมูลฝอย

"ที่พักรวมมูลฝอย" หมายความว่า อุปกรณ์หรือสถานที่ที่ใช้สำหรับเก็บกักมูลฝอยเพื่อรอการขนไปกำจัด

"ลิฟต์ดับเพลิง' หมายความว่า ลิฟต์ที่พนักงานดับเพลิงสามารถควบคุมการใช้ได้ขณะเกิดเพลิงไหม้

หมวด 1
ลักษณะของอาคาร เนื้อที่ว่างของภายนอกอาคารและแนวอาคาร

ข้อ 2 ที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งของอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษที่มีพื้นที่อาคารรวมไม่เกิน 30,000 ตารางเมตร ต้องมีด้านหนึ่งด้านใดของที่ดินนั้นยาวไม่น้อยกว่า 12.00 เมตรติดถนนสาธารณะที่มีเขตทางกว้างไม่น้อยกว่า10.00 เมตร และถนนสาธารณะนั้นต้องมีเขตทางกว้างไม่น้อยกว่า 10.00 เมตร ยาวต่อเนื่องกันโดยตลอดนับตั้งแต่ที่ตั้งอาคารจนไปเชื่อมต่อกับถนนสาธารณะอื่นที่มีเขตทางกว้างไม่น้อยกว่า 10.00 เมตร สำหรับที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งของอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษที่มีพื้นที่อาคารมากกว่า 30,000 ตารางเมตร ต้องมีด้านหนึ่งด้านใดของที่ดินนั้นยาวไม่น้อยกว่า 12.00 เมตรติดถนนสาธารณะที่มีเขตทางกว้างไม่น้อยกว่า 18.00 เมตร และถนนสาธารณะนั้นต้องมีเขตทางกว้างไม่น้อยกว่า 18.00 เมตร ยาวต่อเนื่องกันโดยตลอด เป็นระยะทางไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของถนนสาธารณะนั้น หรือไม่น้อยกว่า 500.00 เมตร นับตั้งแต่ที่ตั้งของอาคาร

ข้อ 3 อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องมีถนนหรือที่ว่างปราศจากสิ่งปกคลุมโดยรอบอาคารกว้างไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร และรถดับเพลิงสามารถเข้าออกได้โดยสะดวก

ที่ว่างตามวรรคหนึ่ง ให้รวมระยะเขตห้ามก่อสร้างอาคารบางชนิดหรือบางประเภทริมถนนหรือทางหลวงตามข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องเข้ามาเป็นที่ว่างได้

ในกรณีที่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกำหนดแนวสร้างหรือขยายถนนใช้บังคับ ให้เริ่มที่ว่างตามวรรคหนึ่งตั้งแต่แนวนั้น

ข้อ 4 พื้นที่หรือผนังของอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องห่างเขตที่ดินของผู้อื่นและถนนสาธารณะไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร

ข้อ 5 อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องมีค่าสูงสุดของอัตราส่วนพื้นที่อาคารรวมกันทุกชั้นต่อพื้นที่ดินของอาคารทุกหลังที่ก่อสร้างขึ้นในที่ดินแปลงเดียวกันไม่เกิน 10ต่อ 1

ข้อ 6 อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องมีที่ว่างอันปราศจากสิ่งปกคลุมไม่น้อยกว่าอัตราส่วนดังต่อไปนี้

(1) อาคารอยู่อาศัยต้องมีที่ว่างอันปราศจากสิ่งปกคลุมไม่น้อยกว่าร้อยละ 30ของพื้นที่ดินแปลงนั้น

(2) อาคารพาณิชย์ โรงงาน อาคารสาธารณะและอาคารอื่นที่ไม่ได้ใช้เป็นที่อยู่อาศัย ต้องมีที่ว่างอันปราศจากสิ่งปกคลุมไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของพื้นที่ดินแปลงนั้น แต่ถ้าอาคารนั้นใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมอยู่ด้วยต้องมีที่ว่างอันปราศจากสิ่งปกคลุมตาม (1)

ข้อ 7 อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษที่มีส่วนของพื้นที่อาคารต่ำกว่าระดับพื้นดิน ต้องมีระบบระบายอากาศและระบบบำบัดน้ำเสียและการระบายน้ำทิ้งตามหมวด 2 และหมวด 3 แยกเป็นอิสระจากระบบระบายอากาศและระบบบำบัดน้ำเสียและการระบายน้ำทิ้งส่วนเหนือพื้นดิน

พื้นที่อาคารส่วนที่ต่ำกว่าระดับพื้นดินตามวรรคหนึ่ง ห้ามใช้เป็นที่อยู่อาศัย

ข้อ 8 พื้นอาคารส่วนที่ต่ำกว่าระดับถนนหน้าอาคารตั้งแต่ชั้นที่ 3 ลงไปหรือต่ำกว่าระดับถนนหน้าอาคารตั้งแต่ 7.00 เมตรลงไป ต้องจัดให้มีระบบลิฟต์ตามหมวด 6 และต้องจัดให้มีบันไดหนีไฟที่มีระบบแสงสว่างและระบบอัดลมที่มีความดันขณะใช้งานไม่น้อยกว่า3.86 เมกะปาสกาลมาตร ทำงานอยู่ตลอดเวลา ผนังบันไดหนีไฟทุกด้านต้องเป็นคอนกรีตเสริมเหล็กหนาไม่น้อยกว่า 10 เซนติเมตร เพื่อใช้เป็นที่หนีภัย ในกรณีฉุกเฉินได้ บันไดหนีไฟนี้ต้องอยู่ห่าง

กันไม่เกิน 60.00 เมตร โดยวัดตามแนวทางเดิน

หมวด 2

ระบบระบายอากาศ ระบบไฟฟ้าและระบบป้องกันเพลิงไหม้

ข้อ 9 การระบายอากาศในอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องจัดให้มีการระบายอากาศโดยวิธีธรรมชาติหรือโดยวิธีกล ดังต่อไปนี้

(1) การระบายอากาศโดยวิธีธรรมชาติ ให้ใช้เฉพาะกับพื้นที่มีผนังด้านนอกอย่างน้อยหนึ่งด้าน โดยให้มีช่องเปิดสู่ภายนอกอาคารได้ เช่น ประตู หน้าต่าง หรือบานเกล็ดซึ่งต้องเปิดไว้ระหว่างใช้สอยพื้นที่นั้น ๆ และพื้นที่ของช่องเปิดนี้ต้องเปิดได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10ของพื้นนั้น

(2) การระบายอากาศโดยวิธีกล ให้ใช้กับพื้นที่อาคารใดก็ได้ โดยให้มีกลอุปกรณ์ขับเคลื่อนอากาศเพื่อให้เกิดการนำอากาศภายนอกเข้ามาตามอัตราดังต่อไปนี้[ดูข้อมูลจากภาพกฎหมาย]

การระบายอากาศ

สำหรับห้องครัวของสถานที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มจะให้มีอัตราการระบายอากาศน้อยกว่าที่กำหนดได้ แต่ต้องมีการระบายอากาศครอบคลุมแห่งที่เกิดของกลิ่น ควัน หรือก๊าซที่ต้องการระบาย ทั้งนี้ ต้องไม่น้อยกว่า 12 เท่าของปริมาตรของห้องใน 1 ชั่วโมง

สถานที่อื่น ๆ ที่มิได้ระบุไว้ในตารางให้ใช้อัตราการระบายอากาศของสถานที่ที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน

ตำแหน่งช่องนำอากาศเข้าโดยวิธีกล ต้องห่างจากที่เกิดอากาศเสียและช่องระบายอากาศทิ้งไม่น้อยกว่า 5.00 เมตร สูงจากพื้นดินไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร

การนำอากาศเข้าและการระบายอากาศทิ้งโดยวิธีกล ต้องไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

ข้อ 10 การระบายอากาศในอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษที่มีการปรับภาวะอากาศด้วยระบบการปรับภาวะอากาศ ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(1) ต้องมีการนำอากาศภายนอกเข้ามาภายในพื้นที่ปรับภาวะอากาศหรือดูดอากาศจากภายในพื้นที่ปรับภาวะอากาศออกไปไม่น้อยกว่าอัตราดังต่อไปนี้[ดูข้อมูลจากภาพกฎหมาย]

การระบายอากาศในกรณีที่มีระบบปรับภาวะอากาศ

สถานที่อื่น ๆ ที่มิได้ระบุไว้ในตารางให้ใช้อัตราการระบายอากาศของสถานที่ที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน

(2) ห้ามนำสารทำความเย็นชนิดเป็นอันตรายต่อร่างกาย หรือติดไฟได้ง่ายมาใช้กับระบบปรับภาวะอากาศที่ใช้สารทำความเย็นโดยตรง

(3) ระบบปรับภาวะอากาศด้วยน้ำ ห้ามต่อท่อน้ำของระบบปรับภาวะอากาศเข้ากับท่อน้ำของระบบประปาโดยตรง

(4) ระบบท่อลมของระบบปรับภาวะอากาศต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) ท่อลม วัสดุหุ้มท่อลม และวัสดุบุภายในท่อลม ต้องเป็นวัสดุที่ไม่ติดไฟและไม่เป็นส่วนที่ทำให้เกิดควันเมื่อเกิดเพลิงไหม้

(ข) ท่อลมส่วนที่ติดตั้งผ่านผนังกันไฟหรือพื้นที่ทำด้วยวัสดุทนไฟต้องติดตั้งลิ้นกันไฟที่ปิดอย่างสนิทโดยอัตโนมัติ เมื่ออุณหภูมิสูงเกินกว่า 74 องศาเซลเซียส และลิ้นกันไฟ ต้องมีอัตราการทนไฟไม่น้อยกว่า 1 ชั่วโมง 30 นาที

(ค) ห้ามใช้ทางเดินร่วม บันได ช่องบันได ช่องลิฟต์ของอาคารเป็นส่วนหนึ่งของระบบท่อลมส่งหรือระบบท่อลมกลับ เว้นแต่ส่วนที่เป็นพื้นที่ว่างระหว่างเพดานกับพื้นห้องชั้นเหนือขึ้นไปหรือหลังคาที่มีส่วนประกอบของเพดานที่มีอัตราการทนไฟไม่น้อยกว่า 1 ชั่วโมง

(5) การขับเคลื่อนอากาศของระบบปรับภาวะอากาศต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) มีสวิตช์พัดลมของระบบการขับเคลื่อนอากาศที่ปิดเปิดด้วยมือติดตั้งในที่ที่เหมาะสมและสามารถปิดสวิตช์ได้ทันทีเมื่อเกิดเพลิงไหม้

(ข) ระบบปรับภาวะอากาศที่มีลมหมุนเวียนตั้งแต่ 50 ลูกบาศก์เมตรต่อนาทีขึ้นไปต้องติดตั้งอุปกรณ์ตรวจจับควันหรืออุปกรณ์ตรวจสอบการเกิดเพลิงไหม้ที่มีสมรรถนะไม่ด้อยกว่าอุปกรณ์ตรวจจับควันซึ่งสามารถบังคับให้สวิตช์หยุดการทำงานของระบบได้โดยอัตโนมัติ

ทั้งนี้ การออกแบบและควบคุมการติดตั้งระบบปรับภาวะอากาศและระบบระบายอากาศในอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องดำเนินการโดยผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตั้งแต่ประเภทสามัญวิศวกรขึ้นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม

ข้อ 11 อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องมีระบบจ่ายพลังงานไฟฟ้า

เพื่อการแสงสว่างหรือกำลัง ซึ่งต้องมีการเดินสายและติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้าตามมาตรฐานของการไฟฟ้านครหลวงหรือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ในกรณีที่อยู่นอกเขตความรับผิดชอบของการไฟฟ้านครหลวงและการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ให้ใช้มาตรฐานเพื่อความปลอดภัยทางไฟฟ้าของสำนักงานพลังงานแห่งชาติ

ในระบบจ่ายไฟฟ้าต้องมีสวิตช์ประธานซึ่งติดตั้งในที่ที่จัดไว้โดยเฉพาะแยกจากบริเวณที่ใช้สอยเพื่อการอื่น ในการนี้ จะจัดไว้เป็นห้องต่างหากสำหรับกรณีติดตั้งภายในอาคารหรือจะแยกเป็นอาคารโดยเฉพาะก็ได้

การติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้าหรือเครื่องกำเนิดไฟฟ้า ให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับ โดยจะรวมบริเวณที่ติดตั้งสวิตช์ประธาน หม้อแปลงไฟฟ้า และเครื่องกำเนิดไฟฟ้าไว้ในที่เดียวกันก็ได้

เมื่อมีการใช้กระแสไฟฟ้าเต็มที่ตามที่กำหนดในแบบแปลนระบบไฟฟ้า แรงดันไฟฟ้าที่สายวงจรย่อยจะแตกต่างจากแรงดันไฟฟ้าที่แผงสวิตช์ประธานได้ไม่เกินร้อยละห้า

ข้อ 12 แผงสวิตช์วงจรย่อยทุกแผงของระบบไฟฟ้าต้องต่อลงดินการต่อลงดิน หลักสายดิน และวิธีการต่อให้เป็นไปตามมาตรฐานของการไฟฟ้านครหลวงหรือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ในกรณีที่อยู่นอกเขตความรับผิดชอบของการไฟฟ้านครหลวงและการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคให้ใช้มาตรฐานเพื่อความปลอดภัยทางไฟฟ้าของสำนักงานพลังงานแห่งชาติ

ข้อ 13 อาคารสูงต้องมีระบบป้องกันอันตรายจากฟ้าผ่า ซึ่งประกอบด้วยเสาล่อฟ้า สายล่อฟ้า สายตัวนำ สายนำลงดิน และหลักสายดินที่เชื่อมโยงกันเป็นระบบสำหรับสายนำลงดินต้องมีขนาดพื้นที่ภาคตัดขวางเทียบได้ไม่น้อยกว่าสายทองแดงตีเกลียว ขนาด 30 ตารางมิลลิเมตร สายนำลงดินนี้ต้องเป็นระบบที่แยกเป็นอิสระจากระบบสายดินอื่น

อาคารแต่ละหลังต้องมีสายตัวนำโดยรอบอาคาร และมีสายนำลงดินต่อจากสายตัวนำห่างกันทุกระยะไม่เกิน 30 เมตร วัดตามแนวขอบรอบอาคาร ทั้งนี้ สายนำลงดินของอาคารแต่ละหลังต้องมีไม่น้อยกว่าสองสาย

เหล็กเสริมหรือเหล็กรูปพรรณในโครงสร้างอาคารอาจใช้เป็นสายนำลงดินได้แต่ต้องมีระบบการถ่ายประจุไฟฟ้าจากโครงสร้างสู่หลักสายดินได้ถูกต้องตามหลักวิชาการช่าง

ระบบป้องกันอันตรายจากฟ้าผ่าให้เป็นไปตามมาตรฐานเพื่อความปลอดภัยทางไฟฟ้าของสำนักงานพลังงานแห่งชาติ

ข้อ 14 อาคารสูงหรืออาคารใหญ่พิเศษตน63243 .องมีระบบจ่ายพลังงานไฟฟ้าสำรองสำหรับกรณีฉุกเฉินแยกเป็นอิสระจากระบบอื่น และสามารถทำงานได้โดยอัตโนมัติเมื่อระบบจ่ายไฟฟ้าปกติหยุดทำงาน

แหล่งจ่ายพลังงานไฟฟ้าสำรองสำหรับกรณีฉุกเฉินตามวรรคหนึ่ง ต้องสามารถจ่ายพลังงานไฟฟ้าได้เพียงพอตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) จ่ายพลังงานไฟฟ้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองชั่วโมงสำหรับเครื่องหมายแสดงทางฉุกเฉิน ทางเดิน ห้องโถง บันได และระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้

(2) จ่ายพลังงานไฟฟ้าตลอดเวลาที่ใช้งานสำหรับลิฟต์ดับเพลิง เครื่องสูบน้ำดับเพลิง ห้องช่วยชีวิตฉุกเฉิน ระบบสื่อสาร เพื่อความปลอดภัยของสาธารณะและกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรมที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพอนามัยเมื่อกระแสไฟฟ้าขัดข้อง

ข้อ 15 กระแสไฟฟ้าที่ใช้กับลิฟต์ดับเพลิงต้องต่อจากแผงสวิตช์ประธานของอาคารเป็นวงจรที่แยกเป็นอิสระจากวงจรทั่วไป

วงจรไฟฟ้าสำรองสำหรับลิฟต์ดับเพลิงต้องมีการป้องกันอันตรายจากเพลิงไหม้อย่างดีพอ

ข้อ 16 ในอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องมีระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้ทุกชั้น ระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(1) อุปกรณ์ส่งสัญญาณเพื่อให้หนีไฟที่สามารถส่งเสียงหรือสัญญาณให้คนที่อยู่ในอาคารได้ยินหรือทราบอย่างทั่วถึง

(2) อุปกรณ์แจ้งเหตุที่มีทั้งระบบแจ้งเหตุอัตโนมัติและระบบแจ้งเหตุที่ใช้มือเพื่อให้อุปกรณ์ตาม (1) ทำงาน

ข้อ 17 แบบแปลนระบบไฟฟ้าให้ประกอบด้วย

(1) แผนผังวงจรไฟฟ้าของแต่ละชั้นของอาคารที่มีมาตราส่วนเช่นเดียวกับที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยขนาดของแบบแปลนที่ต้องยื่นประกอบการขออนุญาตในการก่อสร้างอาคารซึ่งแสดงถึง

(ก) รายละเอียดการเดินสายและติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้าทั้งหมดในแต่ละวงจรย่อยของระบบไฟฟ้าแสงสว่างและกำลัง

(ข) รายละเอียดการเดินสายและการติดตั้งอุปกรณ์ทั้งของระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้

(ค) รายละเอียดการเดินสายและการติดตั้งอุปกรณ์ทั้งหมดของระบบไฟฟ้าฉุกเฉิน

(2) แผนผังวงจรไฟฟ้าแสดงรายละเอียดของระบบสายดิน สายประธานต่าง ๆรวมทั้งรายละเอียดของระบบป้องกันสายประธานดังกล่าวและอุปกรณ์ไฟฟ้าทั้งหมดของทุกระบบ

(3) รายการประกอบแบบแสดงรายละเอียดของการใช้ไฟฟ้า

(4) แผนผังวงจรและการติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้า แผงควบคุมหรือแผงจ่ายไฟฟ้าและระบบจ่ายพลังงานไฟฟ้าสำรอง

(5) แผนผังและรายละเอียดการเดินสายและการติดตั้งอุปกรณ์ทั้งหมดของระบบป้องกันอันตรายจากฟ้าผ่า

ข้อ 18 อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องมีระบบป้องกันเพลิงไหม้ซึ่งประกอบด้วยระบบท่อยืนที่เก็บน้ำสำรอง และหัวรับน้ำดับเพลิงดังต่อไปนี้

(1) ท่อยืนต้องเป็นโลหะผิวเรียบที่สามารถทนความดันใช้งานได้ไม่น้อยกว่า1.2 เมกะปาสกาลมาตร โดยท่อดังกล่าวต้องทาด้วยสีน้ำมันสีแดงและติดตั้งตั้งแต่ชั้นล่างสุดไปยังชั้นสูงสุดของอาคาร ระบบท่อยืนทั้งหมดต้องต่อเข้ากับท่อประธานส่งน้ำและระบบส่งน้ำจากแหล่งจ่ายน้ำของอาคารและจากหัวรับน้ำดับเพลิงนอกอาคาร

(2) ทุกชั้นของอาคารต้องจัดให้มีตู้หัวฉีดน้ำดับเพลิงที่ประกอบด้วยหัวต่อสายฉีดน้ำดับเพลิงพร้อมสายฉีดน้ำดับเพลิงขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 25 มิลลิเมตร (1 นิ้ว) และหัวต่อสายฉีดน้ำดับเพลิงชนิดหัวต่อสวมเร็ว ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 65 มิลลิเมตร (2 1/2 นิ้ว) พร้อมทั้งผ้าครอบและโซ่ร้อยติดไว้ทุกระยะห่างกันไม่เกิน 64.00 เมตร และเมื่อใช้สายฉีดน้ำดับเพลิงยาวไม่เกิน 30.00 เมตร ต่อจากตู้หัวฉีดน้ำดับเพลิงแล้วสามารถนำไปใช้ดับเพลิงในพื้นที่ทั้งหมดในชั้นนั้นได้

(3) อาคารสูงต้องมีที่เก็บน้ำสำรองเพื่อใช้เฉพาะในการดับเพลิงและต้องมีระบบส่งน้ำที่มีความดันต่ำสุดที่หัวต่อสายฉีดน้ำดับเพลิงที่ชั้นสูงสุดไม่น้อยกว่า 0.45 เมกะปาสกาลมาตรแต่ไม่เกิน 0.7 เมกะปาสกาลมาตร ด้วยอัตราการไหล 30 ลิตรต่อวินาที โดยให้มีประตูน้ำปิดเปิดและประตูน้ำกันน้ำไหลกลับอัตโนมัติด้วย

(4) หัวรับน้ำดับเพลิงที่ติดตั้งภายนอกอาคารต้องเป็นชนิดข้อต่อสวมเร็วขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 65 มิลลิเมตร (2 1/2 นิ้ว) ที่สามารถรับน้ำจากรถดับเพลิงที่มีข้อต่อสวมเร็วแบบมีเขี้ยวขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 65 มิลลิเมตร (2 1/2 นิ้ว) ที่หัวรับน้ำดับเพลิงต้องมีฝาปิดเปิดที่มีโซ่ร้อยติดไว้ด้วย ระบบท่อยืนทุกชุดต้องมีหัวรับน้ำดับเพลิงนอกอาคารหนึ่งหัวในที่ที่พนักงานดับเพลิงเข้าถึงได้โดยสะดวกรวดเร็วที่สุด และให้อยู่ใกล้หัวท่อดับเพลิงสาธารณะมากที่สุดบริเวณใกล้หัวรับน้ำดับเพลิงนอกอาคารต้องมีข้อความเขียนด้วยสีสะท้อนแสงว่า "หัวรับน้ำดับเพลิง"

(5) ปริมาณการส่งจ่ายน้ำสำรองต้องมีปริมาณการจ่ายไม่น้อยกว่า 30 ลิตรต่อวินาที สำหรับท่อยืนท่อแรก และไม่น้อยกว่า 15 ลิตรต่อวินาที สำหรับท่อยืนแต่ละท่อที่เพิ่มขึ้นในอาคารหลังเดียวกัน แต่รวมแล้วไม่จำเป็นต้องมากกว่า 95 ลิตรต่อวินาที และสามารถส่งจ่ายน้ำสำรองได้เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 30 นาที

ข้อ 19 อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษ นอกจากต้องมีระบบป้องกันเพลิงไหม้ตามข้อ 18 แล้ว ต้องติดตั้งเครื่องดับเพลิงแบบมือถือตามชนิดและขนาดที่เหมาะสมสำหรับดับเพลิงที่เกิดจากประเภทของวัสดุที่มีในแต่ละชั้น โดยให้มีหนึ่งเครื่องต่อพื้นที่อาคารไม่เกิน1,000ตารางเมตรทุกระยะไม่เกิน 45.00 เมตร แต่ไม่น้อยกว่าชั้นละ 1 เครื่องการติดตั้งเครื่องดับเพลิงตามวรรคหนึ่ง ต้องติดตั้งให้ส่วนบนสุดของตัวเครื่องสูงจากระดับพื้นอาคารไม่เกิน 1.50 เมตร ในที่มองเห็น สามารถอ่านคำแนะนำการใช้ได้และสามารถเข้าใช้สอยได้โดยสะดวก

เครื่องดับเพลิงแบบมือถือต้องมีขนาดบรรจุสารเคมีไม่น้อยกว่า 4 กิโลกรัม

ข้อ 20 อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องจัดให้มีระบบดับเพลิงอัตโนมัติเช่น SPRINKLE SYSTEM หรือระบบอื่นที่เทียบเท่า ที่สามารถทำงานได้ด้วยตัวเองทันทีเมื่อมีเพลิงไหม้โดยให้สามารถทำงานครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดทุกชั้น ในการนี้ ให้แสดงแบบแปลนและรายการประกอบแบบแปลนของระบบดับเพลิงอัตโนมัติในแต่ละชั้นของอาคารไว้ด้วย

ข้อ 21 แบบแปลนระบบท่อน้ำต่าง ๆ ในแต่ละชั้นของอาคารให้มีมาตราส่วนเช่นเดียวกับที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยขนาดของแบบแปลนที่ต้องยื่นประกอบการขออนุญาตในการก่อสร้างอาคารโดยให้มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) ระบบท่อน้ำประปาที่แสดงแผนผังการเดินท่อเป็นระบบจากแหล่งจ่ายน้ำไปสู่อุปกรณ์และสุขภัณฑ์ทั้งหมด

(2) ระบบท่อน้ำดับเพลิงที่แสดงแผนผังการเดินท่อเป็นระบบจากแหล่งจ่ายน้ำหรือหัวรับน้ำดับเพลิงไปสู่หัวต่อสายฉีดน้ำดับเพลิงและที่เก็บน้ำสำรอง

(3) ระบบท่อระบายน้ำที่แสดงแผนผังการเดินท่อระบายน้ำฝน การเดินท่อน้ำเสียจากสุขภัณฑ์และท่อน้ำเสียอื่น ๆ จนถึงระบบบำบัดน้ำเสีย รวมทั้งการเดินท่อระบายอากาศของระบบท่อน้ำเสีย

(4) ระบบการเก็บและจ่ายน้ำจากที่เก็บน้ำสำรอง

ข้อ 22 อาคารสูงต้องมีบันไดหนีไฟจากชั้นสูงสุดหรือดาดฟ้าสู่พื้นดินอย่างน้อย2 บันได ตั้งอยู่ในที่ที่บุคคลไม่ว่าจะอยู่ ณ จุดใดของอาคารสามารถมาถึงบันไดหนีไฟได้สะดวกแต่ละบันไดหนีไฟต้องอยู่ห่างกันไม่เกิน 60.00 เมตร เมื่อวัดตามแนวทางเดิน

ระบบบันไดหนีไฟตามวรรคหนึ่งต้องแสดงการคำนวณให้เห็นว่าสามารถใช้ลำเลียงบุคคลทั้งหมดในอาคารออกนอกอาคารได้ภายใน 1 ชั่วโมง

ข้อ 23 บันไดหนีไฟต้องทำด้วยวัสดุทนไฟและไม่ผุกร่อน เช่น คอนกรีตเสริมเหล็กเป็นต้น มีความกว้างไม่น้อยกว่า 90 เซนติเมตร ลูกนอนกว้างไม่น้อยกว่า 22 เซนติเมตร และลูกตั้งสูงไม่เกิน 20 เซนติเมตร มีชานพักกว้างไม่น้อยกว่า 90 เซนติเมตร และมีราวบันไดอย่างน้อยหนึ่งด้านห้ามสร้างบันไดหนีไฟเป็นแบบบันไดเวียน

ข้อ 24 บันไดหนีไฟและชานพักส่วนที่อยู่ภายนอกอาคารต้องมีผนังด้านที่บันไดพาดผ่านเป็นผนังกันไฟ

ข้อ 25 บันไดหนีไฟที่อยู่ภายในอาคารต้องมีอากาศถ่ายเทจากภายนอกอาคารได้แต่ละชั้นต้องมีช่องระบายอากาศที่มีพื้นที่รวมกันไม่น้อยกว่า 1.4 ตารางเมตร เปิดสู่ภายนอกอาคารได้หรือมีระบบอัดลมภายในช่องบันไดหนีไฟที่มีความดันลมขณะใช้งานไม่น้อยกว่า 3.86 เมกะปาสกาลมาตร ที่ทำงานได้โดยอัตโนมัติเมื่อเกิดเพลิงไหม้

ข้อ 26 บันไดหนีไฟที่อยู่ภายในอาคารต้องมีผนังกันไฟโดยรอบ ยกเว้นช่องระบายอากาศ และต้องมีแสงสว่างจากระบบไฟฟ้าฉุกเฉินให้มองเห็นช่องทางได้ขณะเพลิงไหม้และมีป้ายบอกชั้นและป้ายบอกทางหนีไฟที่ด้านในและด้านนอกของประตูหนีไฟทุกชั้นด้วยตัวอักษรที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน โดยตัวอักษรต้องมีขนาดไม่เล็กกว่า 10 เซนติเมตร

ข้อ 27 ประตูหนีไฟต้องทำด้วยวัสดุทนไฟ เป็นบานเปิดชนิดผลักออกสู่ภายนอกพร้อมติดตั้งอุปกรณ์ชนิดที่บังคับให้บานประตูปิดได้เอง มีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 90เซนติเมตรสูงไม่น้อยกว่า 1.90 เมตร และต้องสามารถเปิดออกได้โดยสะดวกตลอดเวลา ประตูหรือทางออกสู่บันไดหนีไฟต้องไม่มีขั้นหรือธรณีประตูหรือขอบกั้น

ข้อ 28 อาคารสูงต้องจัดให้มีช่องทางเฉพาะสำหรับบุคคลภายนอกเข้าไปบรรเทาสาธารณภัยที่เกิดในอาคารได้ทุกชั้น ช่องทางเฉพาะนี้จะเป็นลิฟต์ดับเพลิงหรือช่องบันไดหนีไฟก็ได้และทุกชั้นต้องจัดให้มีห้องว่างที่มีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 6.00 ตารางเมตร ติดต่อกับช่องทางนี้ และเป็นบริเวณที่ปลอดจากเปลวไฟและควันเช่นเดียวกับช่องบันไดหนีไฟและเป็นที่ตั้งของตู้หัวฉีดน้ำดับเพลิงประจำชั้นของอาคาร

ข้อ 29 อาคารสูงต้องมีดาดฟ้าและมีพื้นที่บนดาดฟ้าขนาดกว้าง ยาว ด้านละไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร เป็นที่ว่างเพื่อใช้เป็นทางหนีไฟทางอากาศได้ และต้องจัดให้มีทางหนีไฟบนชั้นดาดฟ้านำไปสู่บันไดหนีไฟได้สะดวกทุกบันได และมีอุปกรณ์เครื่องช่วยในการหนีไฟจากอาคารลงสู่พื้นดินได้โดยปลอดภัย

หมวด 3
ระบบบำบัดน้ำเสียและการระบายน้ำทิ้ง

ข้อ 30 การออกแบบและการคำนวณรายการระบบบำบัดน้ำเสียและการระบายน้ำทิ้งของอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องดำเนินการโดยผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตั้งแต่ประเภทสามัญวิศวกรขึ้นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม

ข้อ 31 การระบายน้ำฝนออกจากอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษจะระบายลงสู่แหล่งรองรับน้ำทิ้งโดยตรงก็ได้ แต่ต้องไม่ก่อให้เกิดภยันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน หรือกระทบกระเทือนต่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ข้อ 32 ระบบบำบัดน้ำเสียจะแยกเป็นระบบอิสระเฉพาะอาคารหรือเป็นระบบรวมของส่วนกลางก็ได้ แต่ต้องไม่ก่อให้เกิดเสียง กลิ่น ฟอง กาก หรือสิ่งอื่นใดที่เกิดจากการบำบัดนั้นจนถึงขนาดที่อาจเกิดภยันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน กระทบกระเทือนต่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

ข้อ 33 น้ำเสียต้องผ่านระบบบำบัดน้ำเสียจนเป็นน้ำทิ้งก่อนระบายสู่แหล่งรองรับน้ำทิ้ง โดยคุณภาพน้ำทิ้งให้เป็นไปตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่องกำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งจากอาคาร

ข้อ 34 ทางระบายน้ำทิ้งต้องมีลักษณะที่สามารถตรวจสอบและทำความสะอาดได้โดยสะดวก ในกรณีที่ทางระบายน้ำเป็นแบบท่อปิดต้องมีปล่องสำหรับตรวจการระบายน้ำทุกระยะไม่เกิน 8.00 เมตร และทุกมุมเลี้ยวด้วย

ข้อ 35 ในกรณีที่แหล่งรองรับน้ำทิ้งมีขนาดไม่เพียงพอจะรองรับน้ำทิ้งที่ระบายจากอาคารในชั่วโมงการใช้น้ำสูงสุด ให้มีที่พักน้ำทิ้งเพื่อรองรับปริมาณน้ำทิ้งที่เกินกว่าแหล่งรองรับน้ำทิ้งจะรับได้ก่อนที่จะระบายสู่แหล่งรองรับน้ำทิ้ง

หมวด 4
ระบบประปา

ข้อ 36 อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องมีที่เก็บน้ำใช้สำรองที่สามารถจ่ายน้ำในชั่วโมงการใช้น้ำสูงสุดได้ไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมง และต้องมีระบบท่อจ่ายน้ำประปาที่มีแรงดันน้ำในท่อจ่ายน้ำและปริมาณน้ำประปาดังต่อไปนี้

(1) แรงดันน้ำในระบบท่อจ่ายน้ำที่จุดน้ำเข้าเครื่องสุขภัณฑ์ต้องมีแรงดันในชั่วโมงการใช้น้ำสูงสุดไม่น้อยกว่า 0.1เมกะปาสกาลมาตร

(2) ปริมาณการใช้น้ำสำหรับจ่ายให้แก่ผู้ใช้น้ำทั้งอาคารสำหรับประเภทเครื่องสุขภัณฑ์แต่ละชนิดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ตารางเปรียบเทียบปริมาณน้ำประปาคิดเป็นหน่วยสุขภัณฑ์เพื่อหาปริมาณน้ำ

หน่วยสุขภัณฑ์ หมายความว่า ตัวเลขที่แสดงถึงปริมาณการใช้น้ำหรือการระบายน้ำเปรียบเทียบกันระหว่างสุขภัณฑ์ต่างชนิดกันทั้งนี้ สุขภัณฑ์อื่นๆ ที่ไม่ได้ระบุให้เทียบเคียงตัวเลขตามตารางข้างต้น

ข้อ 37 ระบบท่อจ่ายน้ำต้องมีวิธีป้องกันมิให้สิ่งปนเปื้อนจากภายนอกเข้าไปในท่อจ่ายน้ำได้ในกรณีที่ระบบท่อจ่ายน้ำแยกกันระหว่างน้ำดื่มกับน้ำใช้ ต้องแยกชนิดของท่อจ่ายน้ำให้ชัดเจน ห้ามต่อท่อจ่ายน้ำทั้งสองระบบเข้าด้วยกัน

หมวด 5
ระบบกำจัดขยะมูลฝอย

ข้อ 38 ในอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องมีการจัดเก็บขยะมูลฝอยโดยวิธีขนลำเลียงหรือทิ้งลงปล่องทิ้งมูลฝอย

ข้อ 39 การคิดปริมาณมูลฝอยที่เกิดขึ้นในอาคาร ให้คิดจากอัตราการใช้ดังต่อไปนี้

(1) การใช้เพื่อการอยู่อาศัย ปริมาณมูลฝอยไม่น้อยกว่า 2.40 ลิตร ต่อคนต่อวัน

(2) การใช้เพื่อการพาณิชย์กรรมหรือการอื่น ปริมาณมูลฝอยไม่น้อยกว่า 0.4ลิตรต่อพื้นที่หนึ่งตารางเมตรต่อวัน

ข้อ 40 อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องจัดให้มีที่พักรวมมูลฝอยที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

(1) ต้องมีขนาดความจุไม่น้อยกว่า 3 เท่าของปริมาณมูลฝอยที่เกิดขึ้นในแต่ละวันตามข้อ 39

(2) ผนังต้องทำด้วยวัสดุถาวรและทนไฟ

(3) พื้นผิวภายในต้องเรียบและกันน้ำซึม

(4) ต้องมีการป้องกันกลิ่นและน้ำฝน

(5) ต้องมีการระบายน้ำเสียจากมูลฝอยเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสีย

(6) ต้องมีการระบายอากาศและป้องกันน้ำเข้าที่พักรวมมูลฝอยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ประกอบอาหารและสถานที่เก็บอาหารไม่น้อยกว่า 4.00 เมตร แต่ถ้าที่พักรวมมูลฝอยมีขนาดความจุเกิน 3 ลูกบาศก์เมตร ต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวไม่น้อยกว่า 10.00 เมตร และสามารถขนย้ายมูลฝอยได้โดยสะดวก

ข้อ 41 ที่พักมูลฝอยของอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(1) ฝา ผนัง และประตูต้องแข็งแรงทนทาน ประตูต้องปิดได้สนิทเพื่อป้องกันกลิ่น

(2) ขนาดเหมาะสมกับสถานที่และสะดวกต่อการทำความสะอาด

ข้อ 42 ปล่องทิ้งมูลฝอยของอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(1) ต้องทำด้วยวัสดุทนไฟ มีขนาดความกว้างแต่ละด้านหรือเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 60 เซนติเมตร ผิวภายในเรียบ ทำความสะอาดได้ง่ายและไม่มีส่วนใดที่จะทำให้มูลฝอยติดค้าง

(2) ประตูหรือช่องทิ้งมูลฝอยต้องทำด้วยวัสดุทนไฟและปิดได้สนิทเพื่อป้องกันมิให้มูลฝอยปลิวย้อนกลับและติดค้างได้

(3) ต้องมีการระบายอากาศเพื่อป้องกันกลิ่น

(4) ปลายล่างของปล่องทิ้งมูลฝอยต้องมีประตูปิดสนิทเพื่อป้องกันกลิ่น

หมวด 6
ระบบลิฟต์

ข้อ 43 ลิฟต์โดยสารและลิฟต์ดับเพลิงแต่ละชุดที่ใช้กับอาคารสูงให้มีขนาดมวลบรรทุกไม่น้อยกว่า 230 กิโลกรัม

ข้อ 44 อาคารสูงต้องมีลิฟต์ดับเพลิงอย่างน้อยหนึ่งชุด ซึ่งมีรายละเอียดอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(1) ลิฟต์ดับเพลิงต้องจอดได้ทุกชั้นของอาคาร และต้องมีระบบควบคุมพิเศษสำหรับพนักงานดับเพลิงใช้ขณะเกิดเพลิงไหม้โดยเฉพาะ

(2) บริเวณห้องโถงหน้าลิฟต์ดับเพลิงทุกชั้นต้องติดตั้งตู้สายฉีดน้ำดับเพลิงหรือหัวต่อสายฉีดน้ำดับเพลิงและอุปกรณ์ดับเพลิงอื่น ๆ

(3) ห้องโถงหน้าลิฟต์ดับเพลิงทุกชั้นต้องมีผนังหรือประตูที่ทำด้วยวัตถุทนไฟปิดกั้นมิให้เปลวไฟหรือควันเข้าได้ มีหน้าต่างเปิดออกสู่ภายนอกอาคารได้โดยตรง หรือมีระบบอัดลมภายในห้องโถงหน้าลิฟต์ดับเพลิงที่มีความดันลมขณะใช้งานไม่น้อยกว่า 3.86 เมกะปาสกาลมาตรและทำงานได้โดยอัตโนมัติเมื่อเกิดเพลิงไหม้

(4) ระยะเวลาในการเคลื่อนที่อย่างต่อเนื่องของลิฟต์ดับเพลิงระหว่างชั้นล่างสุดกับชั้นบนสุดของอาคารต้องไม่เกินหนึ่งนาทีทั้งนี้ ในเวลาปกติลิฟต์ดับเพลิงสามารถใช้เป็นลิฟต์โดยสารได้

ข้อ 45 ในปล่องลิฟต์ห้ามติดตั้งท่อสายไฟฟ้า ท่อส่งน้ำ ท่อระบายน้ำ และอุปกรณ์ต่าง ๆ เว้นแต่เป็นส่วนประกอบของลิฟต์หรือจำเป็นสำหรับการทำงานและการดูแลรักษาลิฟต์

ข้อ 46 ลิฟต์ต้องมีระบบและอุปกรณ์การทำงานที่ให้ความปลอดภัยด้านสวัสดิภาพและสุขภาพของผู้โดยสารดังต่อไปนี้

(1) ต้องมีระบบการทำงานที่จะให้ลิฟต์เลื่อนมาหยุดตรงที่จอดชั้นระดับดินและประตูลิฟต์ต้องเปิดโดยอัตโนมัติเมื่อไฟฟ้าดับ

(2) ต้องมีสัญญาณเตือนและลิฟต์ต้องไม่เคลื่อนที่เมื่อบรรทุกเกินพิกัด

(3) ต้องมีอุปกรณ์ที่จะหยุดลิฟต์ได้ในระยะที่กำหนดโดยอัตโนมัติเมื่อตัวลิฟต์มีความเร็วเกินพิกัด

(4) ต้องมีระบบป้องกันประตูลิฟต์หนีบผู้โดยสาร

(5) ลิฟต์ต้องไม่เคลื่อนที่เมื่อประตูลิฟต์ปิดไม่สนิท

(6) ประตูลิฟต์ต้องไม่เปิดขณะลิฟต์เคลื่อนที่หรือหยุดไม่ตรงที่จอด

(7) ต้องมีระบบการติดต่อกับภายนอกห้องลิฟต์ และสัญญาณแจ้งเหตุขัดข้อง

(8) ต้องมีระบบแสงสว่างฉุกเฉินในห้องลิฟต์และหน้าชั้นที่จอด

(9) ต้องมีระบบการระบายอากาศในห้องลิฟต์ตามที่กำหนดในข้อ 9 (2)

ข้อ 47 ให้มีคำแนะนำอธิบายการใช้ การขอความช่วยเหลือ การให้ความช่วยเหลือ และข้อห้ามใช้ดังต่อไปนี้

(1) การใช้ลิฟต์และการขอความช่วยเหลือ ให้ติดไว้ในต้องลิฟต์

(2) การให้ความช่วยเหลือ ให้ติดไว้ในห้องจักรกลและห้องผู้ดูแลลิฟต์

(3) ข้อห้ามใช้ลิฟต์ให้ติดไว้ที่ข้างประตูลิฟต์ด้านนอกทุกชั้น

ข้อ 48 การควบคุมการติดตั้งและตรวจสอบระบบลิฟต์ต้องดำเนินการโดยวิศวกรไฟฟ้าหรือวิศวกรเครื่องกล ซึ่งเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตั้งแต่ประเภทสามัญวิศวกรขึ้นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม

ข้อ 49 การก่อสร้าง ดัดแปลงหรือเปลี่ยนการใช้อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษที่ได้ยื่นคำขออนุญาตหรือได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารไว้แล้วก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 39 (พ.ศ. 2537)
ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร
พ.ศ. 2522
หมวด 1
แบบและวิธีการเกี่ยวกับการติดตั้งระบบการป้องกันอัคคีภัย

ข้อ 2 อาคารดังต่อไปนี้ต้องมีวิธีการเกี่ยวกับการป้องกันอัคคีภัยตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้

(2) อาคารที่ใช้เป็นที่ชุมนุมของประชาชน เช่น โรงมหรสพ หอประชุม โรงแรมสถานพยาบาล สถานศึกษา หอสมุด สถานกีฬาในร่ม ตลาด ห้างสรรพสินค้า ศูนย์การค้า สถานบริการ ท่าอากาศยาน อาคารจอดรถ สถานีขนส่งมวลชน ที่จอดรถ ท่าจอดเรือ ภัตตาคาร สำนักงาน

ข้อ 5 อาคารอื่นนอกจากอาคารตามข้อ 3 วรรคหนึ่ง ที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นในหลังเดียวกันเกิน 2,000 ตารางเมตร ต้องมีระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้ทุกชั้นด้วย

ข้อ 6 ระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้ตามข้อ 4 และข้อ 5 อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(1) อุปกรณ์แจ้งเหตุที่มีทั้งระบบแจ้งเหตุอัตโนมัติและระบบแจ้งเหตุที่ใช้มือเพื่อให้อุปกรณ์ส่งสัญญาณเตือนเพลิงไหม้ทำงาน

(2) อุปกรณ์ส่งสัญญาณเตือนเพลิงไหม้ที่สามารถส่งเสียงหรือสัญญาณให้คนที่อยู่ในอาคารได้ยินหรือทราบอย่างทั่วถึงเพื่อให้หนีไฟ

ข้อ 7 อาคารตามข้อ 2 (2) และ (3) ที่มีความสูงตั้งแต่ 2 ชั้น ขึ้นไป และอาคารตามข้อ 2 (4) ที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นในหลังเดียวกันเกิน 2,000 ตารางเมตร ในแต่ละชั้นต้องมีป้ายบอกชั้นและป้ายบอกทางหนีไฟด้วยตัวอักษรขนาดที่มีความสูงไม่น้อยกว่า 10 เซนติเมตร หรือสัญลักษณ์ที่อยู่ในตำแหน่งที่จะมองเห็นได้ชัดตลอดเวลา และต้องมีแสงสว่างจากระบบไฟฟ้าฉุกเฉินเพียงพอที่จะมองเห็นช่องทางหนีไฟได้ชัดเจนขณะเพลิงไหม้

หมวด 2
แบบและจำนวนของห้องน้ำและห้องส้วม

ข้อ 8 อาคารที่บุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมไม่น้อยกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในตารางที่ 2 ท้ายกฎกระทรวงนี้จำนวนห้องน้ำและห้องส้วมที่กำหนดไว้ในตารางตามวรรคหนึ่ง เป็นจำนวนขั้นต่ำที่ต้องจัดให้มีแม้ว่าอาคารนั้นจะมีพื้นที่อาคารหรือจำนวนคนน้อยกว่าที่กำหนดไว้ในตารางตามวรรคหนึ่งก็ตาม

ถ้าอาคารที่มีพื้นที่ของอาคารหรือจำนวนคนมากเกินกว่าที่กำหนดไว้ในตารางตามวรรคหนึ่งจะต้องจัดให้มีห้องน้ำและห้องส้วมเพิ่มขึ้นตามอัตราส่วนพื้นที่อาคารหรือจำนวนคนที่มากเกินนั้น ถ้ามีเศษให้คิดตามเต็มอัตราชนิดหรือประเภทของอาคารที่มิได้กำหนดไว้ในตารางตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาเทียบเคียงลักษณะการใช้สอยของอาคารนั้น โดยถือจำนวนห้องน้ำและห้องส้วมที่กำหนดไว้ในตารางดังกล่าวเป็นหลัก

ข้อ 9 ห้องน้ำและห้องส้วมจะแยกจากกันหรือรวมอยู่ในห้องเดียวกันก็ได้ แต่ต้องมีลักษณะที่จะรักษาความสะอาดได้ง่าย และต้องมีช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของพื้นที่ห้อง หรือมีพัดลมระบายอากาศได้เพียงพอ ระยะดิ่งระหว่างพื้นห้องถึงเพดานยอดฝาหรือผนังตอนต่ำสุดต้องไม่น้อยกว่า 1.80 เมตรในกรณีที่ห้องน้ำและห้องส้วมแยกกัน ต้องมีขนาดพื้นที่ของห้องแต่ละห้องไม่น้อยกว่า 0.90 เมตร และต้องมีความกว้างภายในไม่น้อยกว่า 0.90เมตร แต่ถ้าห้องน้ำและห้องส้วมรวมอยู่ในห้องเดียวกัน ต้องมีพื้นที่ภายในไม่น้อยกว่า 1.50 ตารางเมตร

ข้อ 10 บ่อเกรอะ บ่อซึม ของส้วมต้องอยู่ห่างจากแม่น้ำ ดู คลอง หรือแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า 10 เมตร เว้นแต่ส้วมที่มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้องตามหลักการสาธารณสุขและมีขนาดที่เหมาะสม ทั้งนี้ ตามที่กระทรวงมหาดไทยด้วยความเห็นชอบของกระทรวงสาธารณสุข ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

หมวด 3

แบบการจัดแสงสว่างและการระบายอากาศ

ข้อ 11 ส่วนต่าง ๆ ของอาคารต้องมีความเข้มของแสงสว่างไม่น้อยกว่าความเข้มที่กำหนดในตารางที่ 3 ท้ายกฎกระทรวงนี้สถานที่อื่นที่มิได้ระบุไว้ในตารางตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้ความเข้มของแสงสว่างของสถานที่ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับความเข้มที่กำหนดไว้ในตารางดังกล่าว

ข้อ 12 ระบบการระบายอากาศในอาคารจะจัดให้มีการระบายอากาศโดยวิธีธรรมชาติหรือโดยวิธีกลก็ได้

ข้อ 13 ในกรณีที่จัดให้มีการระบายอากาศโดยวิธีธรรมชาติ ห้องในอาคารทุกชนิดทุกประเภทต้องมีประตู หน้าต่างหรือช่องระบายอากาศด้านติดกับอากาศภายนอกเป็นพื้นที่รวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของพื้นที่ของห้องนั้น ทั้งนี้ไม่นับรวมพื้นที่ของประตูหน้าต่าง และช่องระบายอากาศที่ติดต่อกับห้องอื่นหรือช่องทางเดินภายในอาคารความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่อาคารหรือสถานที่ที่ใช้เก็บของหรือสินค้า

ข้อ 14 ในกรณีที่ไม่อาจจัดให้มีการระบายอากาศโดยวิธีธรรมชาติตามข้อ 13 ได้ให้จัดให้มีการระบายอากาศโดยวิธีกลซึ่งใช้กลอุปกรณ์ขับเคลื่อนอากาศกลอุปกรณ์นี้ต้องทำงานตลอดเวลาระหว่างที่ใช้สอยพื้นที่นั้นและการระบายอากาศต้องมีการนำอากาศภายนอกเข้ามาในพื้นที่ไม่น้อยกว่าอัตราที่กำหนดไว้ในตารางที่ 4 ท้ายกฎกระทรวงนี้

สำหรับห้องครัวของสถานที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ถ้าได้จัดให้มีการระบายอากาศครอบคลุมแห่งที่เกิดของกลิ่น ควัน หรือก๊าซ ที่ต้องการระบายในขนาดที่เหมาะสมแล้ว จะมีอัตราการระบายอากาศในส่วนอื่นของห้องครัวนั้นน้อยกว่าที่กำหนดไว้ในตารางตามวรรคหนึ่งก็ได้แต่ต้องไม่น้อยกว่า 12 เท่าของปริมาตรของห้องใน 1 ชั่วโมง

สถานที่อื่นที่มิได้ระบุไว้ในตารางตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้อัตราการระบายอากาศของสถานที่ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับอัตราที่กำหนดไว้ในตารางดังกล่าว

ข้อ 15 ในกรณีที่จัดให้มีการระบายอากาศด้วยระบบการปรับภาวะอากาศต้องมีการนำอากาศภายนอกเข้ามาในพื้นที่ปรับภาวะอากาศหรือดูดอากาศจากภายในพื้นที่ปรับภาวะอากาศออกไปไม่น้อยกว่าอัตราที่

กำหนดไว้ในตารางที่ 5 ท้ายกฎกระทรวงนี้สถานที่อื่นที่มิได้ระบุไว้ในตารางตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้อัตราการระบายอากาศของ
สถานที่ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับอัตราที่กำหนดไว้ในตารางดังกล่าว

ข้อ 16 ตำแหน่งของช่องนำอากาศภายนอกเข้าโดยวิธีกล ต้องห่างจากที่เกิดอากาศเสียและช่องระบายอากาศทิ้งไม่น้อยกว่า 5 เมตร และสูงจากพื้นดินไม่น้อยกว่า 1.50 เมตรการนำอากาศภายนอกเข้าและการระบายอากาศทิ้งโดยวิธีกล ต้องไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

ข้อ 17 โรงงาน โรงแรม โรงมหรสพ ห้องประชุม สถานกีฬาในร่ม สถานพยาบาลสถานีขนส่งมวลชน สำนักงาน ห้างสรรพสินค้า หรือตลาด ต้องจัดให้มีระบบจ่ายพลังงานไฟฟ้าสำรองสำหรับกรณีฉุกเฉิน เช่น แบตเตอรี่ หรือเครื่องกำเนิดไฟฟ้า เป็นต้น แยกเป็นอิสระจากระบบที่ใช้อยู่ตามปกติ และสามารถทำงานได้โดยอัตโนมัติเมื่อระบบจ่ายพลังงานไฟฟ้าปกติหยุดทำงานแหล่งจ่ายพลังงานไฟฟ้าสำรองสำหรับกรณีฉุกเฉินตามวรรคหนึ่ง ต้องสามารถจ่ายพลังงานไฟฟ้าได้เพียงพอตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) จ่ายพลังงานไฟฟ้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมง สำหรับเครื่องหมายแสดงทางออกฉุกเฉิน ทางเดิน ห้องโถง บันได บันไดหนีไฟ และระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้

(2) จ่ายพลังงานไฟฟ้าตลอดเวลาที่ใช้งานสำหรับห้องไอ.ซี.ยู. ห้องซี.ซี.ยู ห้องช่วยชีวิตฉุกเฉิน ระบบสื่อสาร และเครื่องสูบน้ำดับเพลิง เพื่อความปลอดภัยสาธารณะและกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรมที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพอนามัยเมื่อกระแสไฟฟ้าขัดข้อง

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 48 (พ.ศ. 2540)
ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร
พ.ศ. 2522

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 (3) และมาตรา 8 (2) และ (3) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า "สถาบันที่เชื่อถือได้" ในข้อ 1 แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2527) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

""สถาบันที่เชื่อถือได้" หมายความว่า ส่วนราชการหรือบริษัทจำกัดที่มีวัตถุประสงค์ในการให้คำปรึกษาแนะนำด้านวิศวกรรม ซึ่งมีวิศวกรประเภทวุฒิวิศวกร สาขาวิศวกรรมโยธา ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรมเป็นผู้ให้คำปรึกษาแนะนำ และลงลายมือชื่อรับรองผลการตรวจสอบงานวิศวกรรมควบคุม"

ข้อ 2 ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า "วัสดุทนไฟ" "วัสดุติดไฟ" "พื้น" "ฝา" "ผนังโครงสร้างหลัก" "อาคารสูง" "อาคารขนาดใหญ่พิเศษ" "อาคารขนาดใหญ่" "โรงแรม" "อาคารชุด"และ "โรงมหรสพ" ระหว่างบทนิยามคำว่า "กำลังแบกทานของเสาเข็ม" และคำว่า "สถาบันที่เชื่อถือได้"ในข้อ 1 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2527) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคารพ.ศ. 2522

""**วัสดุทนไฟ**" หมายความว่า วัสดุก่อสร้างที่ไม่เป็นเชื้อเพลิง

"**วัสดุติดไฟ**" หมายความว่า วัสดุก่อสร้างที่เป็นเชื้อเพลิง

"**พื้น**" หมายความว่า พื้นที่ของอาคารซึ่งบุคคลเข้าอยู่หรือใช้สอยได้ภายในขอบเขตของคานหรือตงที่รับพื้น หรือภายในพื้นนั้น หรือภายในขอบเขตของผนังอาคาร รวมทั้งเฉลียงหรือระเบียงด้วย

"**ฝา**" หมายความว่า ส่วนก่อสร้างในด้านตั้งซึ่งกั้นแบ่งพื้นภายในอาคารให้เป็นห้อง ๆ

"**ผนัง**" หมายความว่า ส่วนก่อสร้างในด้านตั้งซึ่งกั้นด้านนอกหรือระหว่างหน่วยของอาคารให้เป็นหลักหรือเป็นหน่วยแยกจากกัน

"**โครงสร้างหลัก**" หมายความว่า ส่วนประกอบของอาคารที่เป็นเสา คาน ตงหรือพื้น ซึ่งโดยสภาพถือได้ว่ามีความสำคัญต่อความมั่นคงแข็งแรงของอาคารนั้น

"**อาคารสูง**" หมายความว่า อาคารที่บุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้โดยมีความสูงตั้งแต่ 23.00 เมตรขึ้นไป การวัดความสูงของอาคารให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงพื้นดาดฟ้า สำหรับอาคารทรงจั่วหรือปั้นหยาให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงยอดผนังของชั้นสูงสุด

"**อาคารขนาดใหญ่พิเศษ**" หมายความว่า อาคารที่ก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารเป็นที่อยู่อาศัยหรือประกอบกิจการประเภทเดียวหรือหลายประเภทโดยมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันตั้งแต่ 10,000 ตารางเมตรขึ้นไป

"อาคารขนาดใหญ่" หมายความว่า อาคารที่ก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารเป็นที่อยู่อาศัยหรือเป็นที่ประกอบกิจการประเภทเดียวหรือหลายประเภทโดยมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใด

ในหลังเดียวกันเกิน 2,000 ตารางเมตร หรืออาคารที่มีความสูงตั้งแต่ 15.00 เมตรขึ้นไป และมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน1,000 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 2,000 ตารางเมตร การวัดความสูงของอาคารให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงพื้นดาดฟ้า สำหรับอาคารทรงจั่วหรือปั้นหยาให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงยอดผนังของชั้นสูงสุด

ข้อ 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ 23 ข้อ 24 ข้อ 25 ข้อ 26 ข้อ 27 และข้อ 28 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2527) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

ข้อ 23 ส่วนประกอบของช่องทางหนีไฟหรือโครงสร้างหลักสำหรับอาคารที่มีความสูงเกิน 3 ชั้น ต้องไม่เป็นวัสดุติดไฟ

ข้อ 24 โครงสร้างหลักของอาคารดังต่อไปนี้

(1) อาคารสำหรับใช้เป็นคลังสินค้า โรงมหรสพ โรงแรม อาคารชุด หรือสถานพยาบาล

(2) อาคารสำหรับใช้เพื่อกิจการพาณิชยกรรม การอุตสาหกรรม การศึกษาการสาธารณสุข หรือสำนักงานหรือที่ทำการที่มีความสูงตั้งแต่ 3 ชั้นขึ้นไป และมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน 1,000 ตารางเมตร

(3) อาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ อาคารขนาดใหญ่ หรืออาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นหอประชุมให้ก่อสร้างด้วยวัสดุทนไฟที่มีลักษณะและคุณสมบัติดังต่อไปนี้[ดูข้อมูลจากภาพกฎหมาย]

ในกรณีโครงสร้างหลักมีขนาดระหว่างขนาดที่กำหนดในตาราง ให้คำนวณหาความหนาน้อยสุดของคอนกรีตที่หุ้มเหล็กเสริมหรือคอนกรีตหุ้มเหล็กโดยวิธีเทียบอัตราส่วน

ในกรณีโครงสร้างหลักก่อสร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็กหรือคอนกรีตอัดแรงที่มีขนาดหรือมีความหนาของคอนกรีตที่หุ้มเหล็กเสริมหรือคอนกรีตหุ้มเหล็กน้อยกว่าที่กำหนดไว้ในตารางข้างต้น จะต้องใช้วัสดุอื่นหุ้มเพิ่มเติมหรือต้องป้องกันโดยวิธีอื่นเพื่อช่วยทำให้เสาหรือคานมีอัตราการทนไฟได้ไม่น้อยกว่าสามชั่วโมง และตงหรือพื้นต้องมีอัตราการทนไฟได้ไม่น้อยกว่าสองชั่วโมง โดยจะต้องมีเอกสารรับรองอัตราการทนไฟจากสถาบันที่เชื่อถือได้ประกอบการขออนุญาต

ในกรณีโครงสร้างหลักที่เป็นเสาหรือคานที่ก่อสร้างด้วยเหล็กโครงสร้างรูปพรรณที่ไม่ได้ใช้คอนกรีตหุ้มต้องป้องกันโดยวิธีอื่นเพื่อให้มีอัตราการทนไฟได้ไม่น้อยกว่าสามชั่วโมงโดยจะต้องมีเอกสารรับรองอัตราการทนไฟจากสถาบันที่เชื่อถือได้ประกอบการขออนุญาตวิธีการทดสอบอัตราการทนไฟตามวรรคสองและวรรคสาม ให้เป็นไปตามมาตรฐานเอเอสทีเอ็ม อี 119 (ASTM E 119)

ข้อ 25 วัสดุที่ใช้ตกแต่งผิวภายนอกอาคารหรือใช้เป็นผนังอาคารจะต้องยึดเกาะกับตัวอาคารด้วยวิธีที่ไม่ก่อให้เกิดการร่วงหล่น อันอาจจะทำให้เกิดอันตรายหรือความเสียหายได้

ข้อ 26 วัสดุก่อสร้างที่ใช้ภายในอาคารจะต้องไม่ทำให้เกิดสารแขวนลอยในอากาศอันอาจเกิดอันตรายต่อสุขภาพ เช่น ใยหิน ซิลิกา หรือใยแก้ว เว้นแต่จะได้ฉาบหุ้มหรือปิดวัสดุนั้นไว้เพื่อป้องกันมิให้เกิดสารแขวนลอยฟุ้งกระจายและสัมผัสกับอากาศที่บริเวณใช้สอยของอาคาร

ข้อ 27 วัสดุที่เป็นผิวของผนังภายนอกอาคารหรือที่ใช้ตกแต่งผิวภายนอกอาคารจะต้องมีปริมาณการสะท้อนแสงได้ไม่เกินร้อยละสามสิบ

ข้อ 28 กระจกที่ใช้ทำผนังภายนอกอาคารที่เป็นอาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษและอาคารขนาดใหญ่ต้องเป็นกระจกตั้งแต่ยึดกระจกแต่ละชั้นให้ติดแน่นเป็นแผ่นเดียวกัน และกระจกแต่ละชั้นต้องมีคุณสมบัติในการป้อง

กันหรือลดอันตรายจากการบาดของเศษกระจกเมื่อกระจกแตก และวัสดุคั่นกลางต้องยึดเศษหรือชิ้นกระจกไม่ให้หลุดออกมาเมื่อกระจกแตกร้าวหรือรานกระจกที่ติดกับราวกันตกและกระจกที่ใช้เป็นฝาของห้องโถงหรือทางเดินร่วมภายใน

อาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ และอาคารขนาดใหญ่ต้องมีคุณสมบัติในการป้องกันหรือลดอันตรายจากการบาดของเศษกระจกเมื่อกระจกแตก"

ภาคผนวก ง
กฎหมายเกี่ยวกับสถานพยาบาลสัตว์

พระราชบัญญัติ
การบำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. 2505

พระราชบัญญัติควบคุมการบำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. 2505 กำหนดให้ผู้ประกอบการโรคสัตว์เพื่อสินจ้างบำเหน็จหรือรางวัล จะต้องมีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ และแบ่งประเภทของใบอนุญาตออกเป็น 2 ชั้นดังนี้

ชั้นหนึ่ง ประเภทที่ 1 สำหรับผู้ที่ได้รับปริญญาสัตวแพทยศาสตร์ จากสถานศึกษาภายในประเทศ

ชั้นหนึ่ง ประเภทที่ 2 สำหรับผู้ที่ได้รับปริญญาสัตวแพทยศาสตร์ จากสถานศึกษาภายในประเทศก่อนปี พ.ศ. 2485 และผ่านการสอบความรู้จากคณะกรรมการควบคุมการบำบัดโรคสัตว์

ชั้นหนึ่ง ประเภทที่ 3 สำหรับผู้ที่ได้รับปริญญาสัตวแพทยศาสตร์ หรือประกาศนียบัตรวิชาสัตวแพทย์จากสถานศึกษาในต่างประเทศ และผ่านการสอบความรู้จากคณะกรรมการควบคลุมการบำบัดโรคสัตว์จากสถานศึกษาในประเทศ ที่คณะกรรมการการควบคลุมการบำบัดโรคสัตว์รับรอง และผ่านการสอบความรู้จากคณะกรรมการแล้ว

ชั้นสอง ประเภทที่ 1 สำหรับผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรวิชาสัตวแพทย์ หรือใบรับรองการศึกษาอบรมในวิชาการบำบัดโรคสัตว์จากสถานศึกษาในประเทศ ที่คณะกรรมการควบคลุมการบำบัดโรคสัตว์รับรอง และผ่านการสอบความรู้จากคณะกรรมการแล้ว

ชั้นสอง ประเภทที่ 2 สำหรับบุคคลทั่วไปที่มีความชำนาญในการประกอบการบำบัดโรคสัตว์ การบำบัดโรคสัตว์และผ่านการสอบความรู้จากคณะกรรมการแล้วและแบ่งการบำบัดโรคสัตว์ออกเป็น 3 สาขา ดังนี้

1. **สาขาอายุรกรรม** หมายถึง การบำบัดโรคสัตว์ด้วยการใช้ยา รวมถึงการป้องกันและกำจัดโรค
2. **สาขาศัลยกรรม** หมายถึง การบำบัดโรคสัตว์ด้วยการผ่าตัด การใช้รังสี การตบแต่งทางศัลยกรรม และรวมถึงการตอน
3. **สาขาสูติกรรม** หมายถึง การทำคลอด และการผสมเทียมสัตว์

สำหรับผู้ที่ได้รับใบอนุญาตชั้นหนึ่ง สามารถประกอบการบำบัดได้ทุกสาขา ส่วนผู้ที่ได้รับใบอนุญาตชั้นสองสามารถประกอบการบำบัดโรคสัตว์ได้ตามสาขาวิชาที่ได้รับอนุญาต โดยมีข้อยกเว้น ดังนี้

- การเจาะเลือด หรือการฉีดยาเข้าหลอดเลือด

- การใช้ยาอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการขายยา
- การผ่าตัดที่ปกติต้องใช้ยาสลบ
- การผ่าตัดยึด หรือดามกระดูก
- การผ่าตัดบริเวณช่องอก ช่องท้อง ช่องเชิงกราน หรือสมอง
- การตรวจรักษาโดยใช้รังสี
- การช่วยคลอดในการคลอดยาก หรือผิดปกติ
- การรีดน้ำเชื้อเพื่อการนำไปผสมเทียม

ฯลฯ

มหาวิทยาลัยนเรศวร

พระราชบัญญัติ
สถานพยาบาลสัตว์ พ.ศ. 2533

๑. หลักการและเหตุผล เนื่องจากในปัจจุบันนี้มีการจัดตั้งและดำเนินกิจการสถานพยาบาลสัตว์มากขึ้น และมีการโฆษณาที่อาจทำให้ประชาชนหลงเข้าใจผิดว่าสถานพยาบาลสัตว์นั้น มีสัตวแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ ทั้งในทางอายุรกรรม ศัลยกรรมและสูติกรรม ตลอดจนการฉีดวัคซีนป้องกันโรคสัตว์ต่าง ๆ โดยใช้ชื่อว่าสัตวแพทย์คลินิก คลินิกรักษาสัตว์ หรือโรงพยาบาลสัตว์ ทั้ง ๆ ที่สถานที่นั้นไม่มีสัตวแพทย์ปริญญาประจำสถานพยาบาลสัตว์เหล่านั้น หรือจัดให้มีผู้ที่ไม่มีใบอนุญาตประกอบการบำบัดโรคสัตว์เป็นผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ จนเป็นเหตุให้เจ้าของสัตว์หลงเชื่อในคำชักชวนโฆษณาอันไม่เป็นความจริง นอกจากนั้นสถานที่ดังกล่าวบางแห่งไม่เหมาะสมที่จะตั้งเป็นสถานพยาบาลสัตว์ เนื่องจากโรคสัตว์บางชนิดสามารถติดต่อถึงคนได้ อันเป็นอันตรายต่อเจ้าของสัตว์และผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับสัตว์ที่ป่วยทำให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของสัตว์ และสถานพยาบาลสัตว์ก็ไม่ถูกสุขลักษณะและขาดผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ สมควรที่จะควบคุมการจัดตั้งและการดำเนินการสถานพยาบาลสัตว์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญ

"สถานพยาบาลสัตว์" หมายความว่า สถานที่รวมตลอดถึงยานพาหนะ ซึ่งจัดไว้เพื่อการบำบัดโรคสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการบำบัดโรคสัตว์โดยกระทำเป็นปกติธุระไม่ว่าจะได้รับประโยชน์ตอบแทนหรือไม่ แต่ไม่รวมถึงสถานที่ขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยาซึ่งประกอบธุรกิจการขายยาโดยเฉพาะ

"สัตว์ป่วย" หมายความว่า สัตว์ที่จัดให้เข้ารับบริการในสถานพยาบาลสัตว์

"ที่พักสัตว์ป่วย" หมายความว่า กรง คอก หรือที่สำหรับใช้กักสัตว์ป่วย

"เจ้าของสัตว์" หมายความรวมถึงผู้เลี้ยงหรือผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

"ผู้รับอนุญาต" หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ตั้งสถานพยาบาลสัตว์

"ผู้ดำเนินการ" หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลสัตว์

"ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์" หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการบำบัดโรคสัตว์

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"ผู้อนุญาต" หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายให้เป็นผู้มีอำนาจออกใบอนุญาต

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

การจัดตั้งและการดำเนินการสถานพยาบาลสัตว์

๑. สถานพยาบาลสัตว์มี ๒ ประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) สถานพยาบาลสัตว์ประเภทที่มีที่พักสัตว์ป่วยไว้ค้างคืน

(๒) สถานพยาบาลสัตว์ประเภทที่ไม่มีที่พักสัตว์ป่วยไว้ค้างคืน

ลักษณะของสถานพยาบาลสัตว์แต่ละประเภท ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๖)

๒. พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่สถานพยาบาลสัตว์ของราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น องค์การของรัฐ สภากาชาดไทย และสถานพยาบาลสัตว์อื่นซึ่งรัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๔)

ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งสถานพยาบาลสัตว์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ใบอนุญาตนั้นจะกำหนดสาขาและชั้นของการประกอบการบำบัดโรคสัตว์ และจะกำหนดระเบียบที่ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติไว้ด้วยก็ได้ (มาตรา ๗)

๓. ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้ดำเนินการสถานพยาบาลสัตว์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ใบอนุญาตนั้นจะกำหนดสาขาและชั้นของการประกอบการบำบัดโรคสัตว์และจะกำหนดระเบียบที่ผู้ดำเนินการต้องปฏิบัติไว้ด้วยก็ได้ (มาตรา ๙)

๔. การออกใบอนุญาตหรือการไม่ออกใบอนุญาต ให้กระทำให้แล้วเสร็จภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้อนุญาตได้รับคำขอที่มีรายละเอียดถูกต้องและครบถ้วนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ในกรณีที่ไม่ออกใบอนุญาต ให้ผู้อนุญาตแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ขอทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันไม่อนุญาต (มาตรา ๑๒)

๕. ผู้อนุญาตจะออกใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลสัตว์ได้ต่อเมื่อปรากฏว่าผู้ขออนุญาต

(๑) เป็นผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์

(๒) ไม่เป็นผู้ดำเนินการสถานพยาบาลสัตว์เป็นจำนวนสองแห่งอยู่แล้ว แต่ในกรณีที่เป็นผู้ดำเนินการสถานพยาบาลสัตว์ประเภทที่มีที่พักสัตว์ป่วยไว้ค้างคืนอยู่แล้วหนึ่งแห่ง จะอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการสถานพยาบาลสัตว์ประเภทที่มีที่พักสัตว์ป่วยไว้ค้างคืนอีกไม่ได้ เว้นแต่จะอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการสถานพยาบาลสัตว์ประเภทที่ไม่มีที่พักสัตว์ป่วยไว้ค้างคืน และ

(๓) เป็นผู้ที่สามารถควบคุมดูแลกิจการของสถานพยาบาลสัตว์นั้นได้โดยใกล้ชิด(มาตรา ๑๐)

๖. ผู้รับอนุญาต ผู้ดำเนินการ และผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ในสถานพยาบาลสัตว์นั้นจะเป็นบุคคลคนเดียวกันก็ได้ (มาตรา ๑๑)

๗. อายุใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาต

ใบอนุญาตให้มีอายุสามปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาตนั้น ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นคำขอเสียก่อนที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตพร้อมกับการยื่นคำขอแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าผู้อนุญาตจะมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้อนุญาตมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ให้คืนค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตตามส่วนโดยคำนวณเป็นรายเดือนนับแต่วันที่มีคำสั่งไม่อนุญาตจนถึงวัน

สิ้นอายุของใบอนุญาตที่ขอต่ออายุนั้น เว้นแต่ในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตและรัฐมนตรีได้มีคำสั่งอนุญาตให้ประกอบกิจการไปพลางก่อน ถ้ารัฐมนตรีมีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์ ให้นับแต่วันที่มีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์ เศษของหนึ่งเดือนถ้าถึงสิบห้าวันหรือกว่านั้นให้นับเป็นหนึ่งเดือนถ้าไม่ถึงสิบห้าวันให้ปัดทิ้ง (มาตรา ๑๓)

ในกรณีที่ผู้อนุญาตไม่ออกใบอนุญาต หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

ในกรณีที่ผู้อนุญาตไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคสอง รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ประกอบกิจการไปพลางก่อนได้ เมื่อผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตร้องขอ (มาตรา ๑๔)

๘. กรณีที่ใบอนุญาตชำรุดสูญหาย หรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้รับอนุญาตแจ้งต่อผู้อนุญาตและยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบการชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลายดังกล่าว การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๑๕)

การควบคุมสถานพยาบาลสัตว์

๑. ผู้รับอนุญาตต้องจัดให้มีป้ายชื่อสถานพยาบาลสัตว์กับป้ายชื่อและรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ในสถานพยาบาลสัตว์แสดงไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานพยาบาลสัตว์นั้น (มาตรา ๑๖)

๒. ผู้รับอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตให้ตั้งสถานพยาบาลสัตว์และใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลสัตว์ ไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานพยาบาลสัตว์นั้น (มาตรา ๑๗)

๓. ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการโฆษณาหรือประกาศ หรือยอมให้ผู้อื่นโฆษณาหรือประกาศด้วยประการใด ๆ ซึ่งชื่อ ที่ตั้ง หรือกิจการของสถานพยาบาลสัตว์ คุณวุฒิหรือความสามารถของผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ เพื่อชักชวนให้นำสัตว์ป่วยมารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลสัตว์ของตนโดยใช้ข้อความเกินความจริง หรือน่าจะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล (มาตรา ๑๘)

๔. ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตเปลี่ยนแปลงการประกอบกิจการของสถานพยาบาลสัตว์ให้แตกต่างไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หรือดัดแปลงต่อเติมอาคารสถานพยาบาลสัตว์ให้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมหรือก่อสร้างอาคารขึ้นใหม่ เพื่อใช้ในกิจการสถานพยาบาลสัตว์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต (มาตรา ๑๙)

๕ ผู้ดำเนินการต้องดูแลมิให้มีการรับสัตว์ป่วยไว้ค้างคืนเกินจำนวนที่พักสัตว์ป่วยตามที่กำหนดในใบอนุญาตให้ตั้งสถานพยาบาลสัตว์เว้นแต่ในกรณีฉุกเฉินซึ่งหากไม่รับไว้อาจเกิดอันตรายแก่สัตว์ป่วย (มาตรา ๒๔)

๖ ผู้ดำเนินการต้องดูแลสถานพยาบาลสัตว์ให้สะอาดเรียบร้อย ปลอดภัย และมีลักษณะอันเหมาะสมแก่การใช้เป็นสถานพยาบาลสัตว์ (มาตรา ๒๕)

๗ ผู้ดำเนินการต้องจัดให้มีเครื่องมือ เครื่องใช้ ยา และเวชภัณฑ์ที่จำเป็นสำหรับสถานพยาบาลสัตว์ให้เพียงพออยู่เสมอ (มาตรา ๒๗)

๘ ผู้ดำเนินการมีหน้าที่จัดทำสถิติสัตว์ป่วยจากหลักฐานการบำบัดโรคสัตว์ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบและระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด (มาตรา ๒๙)

การปิดสถานพยาบาลสัตว์และการเพิกถอนใบอนุญาต

๑ เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการปฏิบัติการไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการแล้วแต่กรณี ปฏิบัติการให้ถูกต้องภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ทั้งนี้ไม่เป็นเหตุลบล้างความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓๖)

๒ ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งปิดสถานพยาบาลสัตว์เป็นการชั่วคราว เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการ

(๑) ไม่ปฏิบัติการตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มีคำสั่งตามมาตรา ๓๖

(๒) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติการให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป หรือ

(๓) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

คำสั่งปิดสถานพยาบาลสัตว์ตามวรรคหนึ่งให้มีกำหนดเวลาตามที่ผู้อนุญาตเห็นสมควร แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่แจ้งให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการทราบ แล้วแต่กรณี แต่ผู้อนุญาตจะเพิกถอนคำสั่งปิดสถานพยาบาลสัตว์ก่อนครบกำหนดเวลาก็ได้ เมื่อได้มีการปฏิบัติถูกต้องตามพระราชบัญญัติ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓๗)

๓ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม และผู้อนุญาตเห็นว่าเป็นการร้ายแรงอันอาจมีผลกระทบกระเทือนต่อการรักษาพยาบาลสัตว์ ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้นได้ (มาตรา ๓๘)

๔ ในกรณีที่ผู้อนุญาตมีคำสั่งให้ปิดสถานพยาบาลสัตว์ หรือให้เพิกถอนใบอนุญาต ให้ผู้อนุญาตมีหนังสือแจ้งพร้อมกับส่งคำสั่งไปยังผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการ แล้วแต่กรณี

หนังสือแจ้งต้องกำหนดให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการจัดทำรายงานที่จะปฏิบัติเกี่ยวกับสัตว์ป่วย ส่งให้ผู้อนุญาตทราบโดยเร็ว เพื่อผู้อนุญาตจะสั่งการให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการจัดการอย่างใดอย่างหนึ่งเกี่ยวกับสัตว์ป่วยนั้น

ถ้าไม่พบตัวผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการ หรือผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปิดคำสั่งไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานพยาบาลสัตว์ และให้ถือว่าผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่ได้ปิดคำสั่ง

คำสั่งของผู้อนุญาต จะโฆษณาในหนังสือพิมพ์หรือโดยวิธีอื่นใดอีกด้วยก็ได้ (มาตรา ๓๙)

๕ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการที่ถูกสั่งปิดสถานพยาบาลสัตว์เป็นการชั่วคราว หรือที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ประกอบกิจการสถานพยาบาลสัตว์นับแต่วันที่ทราบคำสั่งให้ปิดสถานพยาบาลสัตว์

เป็นการชั่วคราวหรือคำสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาต แล้วแต่กรณี (มาตรา ๔๐)

๖ ผู้ใดถูกเพิกถอนใบอนุญาตแล้ว จะขอรับใบอนุญาตใหม่อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต (มาตรา ๔๑)

๗ คำสั่งของผู้อนุญาต หรือผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการ แล้วแต่กรณี มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง การอุทธรณ์คำสั่ง ไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งนั้น (มาตรา ๔๒)

๓. ผู้รักษาการตามกฎหมายและวันบังคับใช้

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่นกับออกประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ (มาตรา ๕)

พระราชบัญญัติสถานพยาบาลสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๒๑๘ หน้า ๓ ฉบับพิเศษ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๓๓ โดยให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

กฎกระทรวง
ว่าด้วยลักษณะของสถานพยาบาลสัตว์ ป้ายชื่อและเครื่องมือ เครื่องใช้ ยา
และเวชภัณฑ์ที่จำเป็นสำหรับสถานพยาบาลสัตว์

โดย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๘ (๒) มาตรา ๘(๓) และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาลสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๓ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) กฎกระทรวงฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติสถานพยาบาลสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๓ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

(๒) กฎกระทรวงฉบับที่ ๔ (พ.ศ.๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติสถานพยาบาลสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๓ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

(๓) กฎกระทรวงฉบับที่ ๕ (พ.ศ.๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติสถานพยาบาลสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๓ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

หมวด ๑

ลักษณะของสถานพยาบาลสัตว์

ส่วนที่ ๑

ลักษณะของสถานพยาบาลสัตว์ ประเภทที่ไม่มีที่พักสัตว์ป่วยไว้ค้างคืน

ข้อ ๒ ลักษณะของสถานพยาบาลสัตว์ ประเภทที่ไม่มีที่พักสัตว์ป่วยไว้ค้างคืน มีดังนี้

(๑) คลินิกสัตวแพทย์ เป็นสถานพยาบาลสัตว์ที่จัดให้บริการด้านวิชาชีพการสัตวแพทย์ และดำเนินการโดยผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์

(๒) คลินิกสัตวแพทย์เฉพาะสาขา เป็นสถานพยาบาลสัตว์ที่จัดให้บริการเฉพาะสาขาตามที่สัตวแพทยสภากำหนดและดำเนินการโดยผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ที่ได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสืออนุมัติหรือหนังสือรับรองจากสัตวแพทยสภาในสาขานั้น

ข้อ ๓ อาคารและพื้นที่ของสถานพยาบาลสัตว์ตามข้อ ๒ ต้องมีลักษณะโดยทั่วไป ดังนี้

(๑) ตั้งอยู่ในทำเลที่สะดวก ปลอดภัย ไม่เป็นอันตรายและก่อความเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อยู่อาศัยข้างเคียง

(๒) ลักษณะโครงสร้างอาคารมีความปลอดภัย สะดวกและเหมาะสมต่อผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ เจ้าของสัตว์ป่วยและสัตว์ป่วย

(๓) กรณีใช้พื้นที่ตั้งสถานพยาบาลสัตว์ในอาคารเดียวกับการประกอบกิจการอื่น ต้องแบ่งสถานที่ให้ชัดเจน และกิจการอื่นนั้นต้องไม่มีผลกระทบต่อการประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลสัตว์นั้น รวมทั้งสามารถป้องกันและควบคุมการเกิดอันตรายจากสัตว์ป่วยที่มารับบริการได้

(๔) กรณีที่มีการให้บริการของสถานพยาบาลสัตว์หลายลักษณะหรือหลายสาขารวมอยู่ในอาคารเดียวกัน จะต้องมีการแบ่งสัดส่วนให้ชัดเจน และแต่ละสัดส่วนต้องมีพื้นที่และลักษณะตามมาตรฐานของการให้บริการนั้น

(๕) พื้นที่การประกอบกิจการสถานพยาบาลสัตว์จะต้องไม่ตั้งอยู่ในพื้นที่เดียวกับสถานที่ขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา และต้องไม่ตั้งอยู่ในพื้นที่เดียวกับการประกอบกิจการอื่น

(๖) อาคารต้องมั่นคงแข็งแรง ไม่อยู่ในสภาพชำรุดและเสี่ยงต่ออันตรายจากการใช้สอย

(๗) มีแสงสว่างและการระบายอากาศเพียงพอ ไม่มีกลิ่นอับทึบ

(๘) การสัญจรและการเคลื่อนย้ายสัตว์ป่วยต้องกระทำได้โดยสะดวก

(๙) บริเวณทั้งภายนอกและภายในต้องสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย จัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยอย่างเหมาะสม และมีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่เจ้าของสัตว์ป่วย

(๑๐) มีห้องตรวจหรือห้องให้การรักษาและผ่าตัดเป็นสัดส่วนและมิดชิด

(๑๑) มีส่วนที่พักรอของเจ้าของสัตว์ป่วย

(๑๒) กรณีมีบริการเอกซเรย์ การบริการจะต้องได้มาตรฐานและได้รับอนุญาตจากกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

(๑๓) มีการเก็บและกำจัดมูลผ่อยและสิ่งปฏิกูลที่เหมาะสมและถูกสุขลักษณะ

(๑๔) มีวิธีการควบคุมการติดเชื้อที่เหมาะสมและถูกสุขลักษณะ

(๑๕) มีห้องน้ำห้องส้วมที่ถูกสุขลักษณะอย่างน้อยหนึ่งห้อง

ส่วนที่ ๒

ลักษณะของสถานพยาบาลสัตว์ ประเภทที่มีที่พักสัตว์ป่วยไว้ค้างคืน

ข้อ ๔ ลักษณะของสถานพยาบาลสัตว์ ประเภทที่มีที่พักสัตว์ป่วยไว้ค้างคืน มีดังนี้

(๑) โรงพยาบาลสัตว์ เป็นสถานพยาบาลสัตว์ที่จัดให้บริการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์โดยให้บริการอย่างน้อย ๓ ด้าน คือ อายุรกรรม ศัลยกรรม และสูติกรรม และดำเนินการโดยผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ในกรณีที่ให้บริการเฉพาะสาขา จะต้องมีผู้ประกอบวิชาชีพซึ่งได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสืออนุมัติหรือหนังสือรับรองจากสัตวแพทยสภาในสาขาเฉพาะสาขานั้น เป็นผู้ให้บริการ

(๒) โรงพยาบาลสัตว์เฉพาะสาขา เป็นสถานพยาบาลสัตว์ที่จัดให้บริการเฉพาะสาขาใดสาขาหนึ่ง และดำเนินการโดยผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์และมีผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ที่ได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสืออนุมัติหรือหนังสือรับรองจากสัตวแพทยสภาในสาขานั้นเป็นผู้ให้บริการ

(๓) สถานพยาบาลสัตว์ เป็นสถานพยาบาลสัตว์ที่จัดให้บริการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ โดยให้บริการอย่างน้อย ๓ ด้าน คือ อายุรกรรม ศัลยกรรม และสูติกรรมและมีที่พักสัตว์ป่วยไม่เกินสิบที่ และดำเนินการโดยผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ในกรณีที่ให้บริการเฉพาะสาขา จะต้องมีผู้ประกอบวิชาชีพซึ่งได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสืออนุมัติหรือหนังสือรับรองจากสัตวแพทยสภาในสาขาเฉพาะสาขานั้น เป็นผู้ให้บริการ

สถานพยาบาลสัตว์ตาม (๑) (๒) (๓) จะต้องมีเวลาทำการอย่างน้อยวันละ ๑๒ ชั่วโมง และผู้ดำเนินการต้องอยู่ปฏิบัติงานในสถานพยาบาลสัตว์นั้นเป็นเวลาอย่างน้อยวันละสองในสามของเวลาทำการของสถานพยาบาลสัตว์ หรือสัปดาห์ละไม่น้อยกว่า ๔๐ ชั่วโมง

ข้อ ๕ อาคารและพื้นที่ใช้สอยของสถานพยาบาลสัตว์ตามข้อ ๔ ต้องมีลักษณะโดยทั่วไป ดังนี้

(๑) มีลักษณะตามข้อ ๓

(๒) สถานที่สำหรับพักสัตว์ป่วย จะต้องเป็นห้องมีประตูเปิด-ปิด และแยกที่พักสัตว์ป่วยติดเชื้อและสัตว์ป่วยไม่ติดเชื้อออกจากกัน มีคอกหรือกรงในขนาดที่เหมาะสมกับชนิดสัตว์ตามจำนวนที่ได้รับอนุญาต สามารถควบคุมเสียงและกลิ่น มีระบบระบายอากาศที่ดี มีระบบการทำลายเชื้อโรคและสามารถควบคุมการกระจายเชื้อโรคได้

(๓) ให้มีห้องพักสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ นอกเวลาทำการของสถานพยาบาลสัตว์อย่างน้อยหนึ่งห้อง

ข้อ ๖ สถานพยาบาลสัตว์ที่มีลักษณะเป็นโรงพยาบาลสัตว์ตามข้อ ๔(๑) และ (๒) ต้องประกอบด้วยหน่วยบริการ ดังต่อไปนี้

(๑) แผนกเวชระเบียน

(๒) แผนกรักษาสัตว์ป่วย

(๓) แผนกที่พักสัตว์ป่วย

(๔) แผนกยาและเวชภัณฑ์

(๕) แผนกห้องปฏิบัติการ

(๖) แผนกรังสีวินิจฉัย

(๗) แผนกบริการฉุกเฉิน

(๘) ระบบควบคุมการติดเชื้อ

(๙) ระบบป้องกันไฟฟ้าลัดวงจรและระบบไฟฟ้าสำรอง

(๑๐) ระบบน้ำสำรอง

(๑๑)ห้องรักษา

(๑๒)ห้องผ่าตัด

(๑๓) แผนกบริการอื่นตามที่แจ้งไว้ในการขออนุญาต

สำหรับสถานพยาบาลสัตว์ที่มีลักษณะเป็นโรงพยาบาลสัตว์เฉพาะสาขาจะไม่มีหน่วยบริการตาม (๕) (๖) (๗) (๑๑) และ (๑๒) ด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามมาตรฐานของการให้บริการตามสาขา

ข้อ ๗ สถานพยาบาลสัตว์ที่มีลักษณะเป็นสถานพยาบาลสัตว์ตามข้อ ๔ (๓) ต้องประกอบด้วยหน่วยบริการ ดังต่อไปนี้

(๑) แผนกเวชระเบียน

(๒) แผนกรักษาสัตว์ป่วย

(๓) แผนกที่พักสัตว์ป่วย

(๔) แผนกยาและเวชภัณฑ์

(๕) แผนกห้องปฏิบัติการ

(๖) ห้องรักษา

(๗) ห้องผ่าตัด

(๘) แผนกบริการอื่นตามที่แจ้งไว้ในการขออนุญาต

หมวด ๒

เครื่องมือ เครื่องใช้ ยาและเวชภัณฑ์ที่จำเป็นประจำสถานพยาบาลสัตว์

ส่วนที่ ๑

เครื่องมือ เครื่องใช้ ยาและเวชภัณฑ์ที่จำเป็นประจำสถานพยาบาลสัตว์

ประเภทที่ไม่มีที่พักสัตว์ป่วยไว้ค้างคืน

ข้อ ๘ ผู้ขออนุญาตตั้งสถานพยาบาลสัตว์ต้องจัดให้มีเครื่องมือ เครื่องใช้ ยาและเวชภัณฑ์ทั่วไปที่จำเป็นประจำสถานพยาบาลสัตว์ ในจำนวนที่เหมาะสมและเพียงพอ ดังต่อไปนี้

(๑) ตู้หรือชั้นหรืออุปกรณ์เก็บเวชระเบียนที่มั่นคง ปลอดภัย และต้องจัดให้เป็นระเบียบสามารถค้นหาได้ง่าย หรือถ้าเป็นระบบคอมพิวเตอร์ต้องจัดให้มีระบบข้อมูลสำรองเพื่อป้องกันข้อมูลสูญหาย ซึ่งอาจจัดแยกเป็นแผนกเวชระเบียนโดยเฉพาะก็ได้

(๒) ตู้หรือชั้นเก็บยาและเวชภัณฑ์อื่นๆ ตู้เย็นสำหรับเก็บยาหรือเวชภัณฑ์หรือตัวอย่างสำหรับส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการ ในกรณีที่มียาควบคุมพิเศษ ให้มีสถานที่หรือตู้เก็บยาควบคุมพิเศษที่มั่นคงและปลอดภัยมีกุญแจปิดและเปิดอย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) ตู้ที่มิดชิดสำหรับเก็บเครื่องมือ อุปกรณ์ที่พร้อมใช้งาน และเครื่องมือที่ปราศจากเชื้อ

(๔) เครื่องมือและเครื่องใช้ทั่วไปในห้องรักษาและห้องผ่าตัด ต้องจัดให้มีโต๊ะหรือเตียงสำหรับวางสัตว์เพื่อตรวจ รักษาหรือผ่าตัดที่ได้มาตรฐาน อ่างฟอกมือ ชุดอุปกรณ์ยาและเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาลและการช่วยฟื้นคืนชีพ รวมทั้งชุดห้ามเลือด เย็บแผลและทำแผลด้วย

(๕) เครื่องมือ เครื่องใช้ทั่วไป เพื่อให้บริการแก่เจ้าของสัตว์ เช่น เก้าอี้หรือที่นั่งพักของเจ้าของและสัตว์ป่วย เครื่องชั่งน้ำหนัก เป็นต้น

(๖) เครื่องมือหรืออุปกรณ์ ชุดตรวจโรคทั่วไป ชุดอุปกรณ์การวินิจฉัยโรคสัตว์เบื้องต้น ได้แก่ หูฟัง กล้องจุลทรรศน์ การทำลายเชื้อโรคหรือระบบควบคุมการติดเชื้อ เช่น เครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการทำความสะอาด หม้อต้ม หม้อนึ่ง หม้อนึ่งอบความดันที่มีประสิทธิภาพในการฆ่าเชื้อ และมีเครื่องมือพร้อมใช้งาน เช่น ภาชนะบรรจุมูลฝอยทั่วไปและภาชนะบรรจุมูลฝอยติดเชื้อ

(๗) ยาและเวชภัณฑ์อื่นในการรักษาและช่วยเหลือสัตว์ป่วยฉุกเฉิน

(๘) เครื่องมือ อุปกรณ์ ยาและเวชภัณฑ์สำหรับให้บริการในสาขาที่ขอรับใบอนุญาตตั้งสถานพยาบาลสัตว์ ตามมาตรฐานที่กำหนดในการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ในแต่ละสาขา

(๙) อุปกรณ์ดับเพลิง

(๑๐) อุปกรณ์บังคับสัตว์

ส่วนที่ ๒

เครื่องมือ เครื่องใช้ ยาและเวชภัณฑ์ที่จำเป็นประจำสถานพยาบาลสัตว์

ประเภทที่มีที่พักสัตว์ป่วยไว้ค้างคืน

ข้อ ๙ ผู้ขออนุญาตตั้งสถานพยาบาลสัตว์ต้องจัดให้มีเครื่องมือ เครื่องใช้ ยาและเวชภัณฑ์ทั่วไปที่จำเป็นประจำสถานพยาบาลสัตว์ ในจำนวนที่เหมาะสมและเพียงพอ ดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องมือ เครื่องใช้ ยาและเวชภัณฑ์ทั่วไปที่จำเป็นประจำสถานพยาบาลสัตว์ตามข้อ ๘

(๒) แผนกรักษาสัตว์ป่วยต้องจัดให้มีเครื่องมือ เครื่องใช้ ยาและเวชภัณฑ์ทั่วไปที่จำเป็นประจำสถานพยาบาลสัตว์ ดังนี้

(๒.๑) ห้องรักษาต้องจัดให้มี

(ก) โต๊ะหรือเตียงสำหรับวางสัตว์ที่ได้มาตรฐาน อ่างฟอกมือ

(ข) ชุดอุปกรณ์ยา และเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาล การช่วยฟื้นคืนชีพ ชุดห้ามเลือด เย็บแผล ทำแผล

(ค) เครื่องมือ อุปกรณ์ยา และเวชภัณฑ์สำหรับให้บริการในสาขาที่ขอรับใบอนุญาตตั้งสถานพยาบาลสัตว์ ตามมาตรฐานที่กำหนดในการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ในแต่ละสาขา

(๒.๒) ห้องผ่าตัดต้องจัดให้มี

(ก) เตียงและโคมไฟผ่าตัดแบบมาตรฐานใช้ในการผ่าตัด ทุกห้องที่ใช้งานผ่าตัด

(ข) ชุดอุปกรณ์ ยาและเวชภัณฑ์ในการช่วยฟื้นคืนชีพ ชุดใส่ท่อหายใจ อุปกรณ์ช่วยหายใจ เครื่องดูดเสมหะ ออกซิเจน และถังออกซิเจนสำรองพร้อมใช้งาน

(ค) เครื่องดมยาสลบที่ได้มาตรฐานทางการแพทย์และอุปกรณ์กำจัดก๊าซดมยาสลบที่หลงเหลือ(Scavenger)

(ง) เครื่องมือผ่าตัดที่ได้มาตรฐานทางการแพทย์และเพียงพอสำหรับการผ่าตัดตามสาขาโรค

(จ) อ่างฟอกมือชนิดที่ไม่ใช้มือเปิดปิดน้ำ

(ฉ) ระบบไฟฟ้าหรือแสงสว่างสำรอง

(ช) ตู้เสื้อผ้าและบริเวณสำหรับเจ้าหน้าที่เปลี่ยนเสื้อผ้าและรองเท้า

(๓) แผนกที่พักสัตว์ป่วยต้องจัดให้มี

(ก) อุปกรณ์ประจำแผนกที่พักสัตว์ป่วย ได้แก่ ชุดตรวจโรคทั่วไป ชุดอุปกรณ์ ยาและเวชภัณฑ์ในการช่วยฟื้นคืนชีพ ชุดทำแผลฉีดยา ชุดให้ยาสัตว์ป่วย โต๊ะหรือเตียงสำหรับวางสัตว์ที่ได้มาตรฐาน ตู้เก็บเวชภัณฑ์ที่เหมาะสม ตู้เย็นสำหรับเก็บซากสัตว์ก่อนส่งคืนเจ้าของ

(ข) รถเข็นสำหรับเคลื่อนย้ายสัตว์ป่วย

(ค) ระบบควบคุมการติดเชื้อภายในที่พักสัตว์ป่วย

(๔) แผนกยาและเวชภัณฑ์ต้องจัดให้มี

(ก) ตู้เย็นสำหรับเก็บยาหรือเวชภัณฑ์อื่นหรือตู้ที่ต้องควบคุมอุณหภูมิ

(ข) ในกรณีที่มียาควบคุมพิเศษ ให้มีสถานที่หรือตู้เก็บยาที่มีกุญแจปิดและเปิดอย่างมีประสิทธิภาพ

(ค) ตู้หรือชั้นเก็บยาและเวชภัณฑ์อื่น

(๕) แผนกห้องปฏิบัติการต้องจัดให้มี

(ก) กล้องจุลทรรศน์ที่มีกำลังขยายถึงพันเท่า

(ข) ตู้เย็นสำหรับเก็บรักษาสิ่งตัวอย่างและน้ำยาสำหรับการตรวจวิเคราะห์

(ค) เครื่องมือมาตรฐานอื่น ๆ ตามประเภทของการตรวจวิเคราะห์

(๖) แผนกรังสีวินิจฉัยต้องจัดให้มี

(ก) อุปกรณ์วัดและป้องกันอันตรายจากรังสีสำหรับผู้ปฏิบัติงานและผู้ช่วยบังคับสัตว์

(ข) เครื่องเอกซเรย์ที่ได้มาตรฐานทางการแพทย์ และได้รับอนุญาตจากหน่วยงานของรัฐที่กำกับดูแล

(ค)อุปกรณ์ล้างฟิล์ม

(ง) ตู้อ่านฟิล์ม

(จ) ชุดทำเครื่องหมายบนฟิล์ม

(ฉ)ไฟสัญญาณสีแดงหน้าห้องขณะทำงาน

(๗) แผนกบริการฉุกเฉิน

(ก) อุปกรณ์ประจำแผนกบริการฉุกเฉิน ได้แก่ ชุดตรวจโรคทั่วไป ชุดอุปกรณ์ยาและเวชภัณฑ์ในการช่วยฟื้นคืนชีพ ชุดใส่ท่อหายใจ อุปกรณ์ช่วยหายใจ เครื่องดูดเสมหะ ออกซิเจนและถังออกซิเจนพร้อมใช้งาน

(ข) ชุดและอุปกรณ์ในการปฐมพยาบาล

(ค) อ่างฟอกมือชนิดที่ไม่ใช้มือเปิดปิดน้ำ

(ง) ระบบไฟฟ้าหรือแสงสว่างสำรอง

(๘) ระบบควบคุมการติดเชื้อต้องจัดให้มี

(ก) อุปกรณ์และเครื่องมือในการทำความสะอาด

(ข) อ่างและบริเวณที่เพียงพอสำหรับล้างและเตรียมเครื่องมือ

(ค) หม้อต้ม หม้อนึ่งหรือหม้อนึ่งอบความดันที่มีประสิทธิภาพในการฆ่าเชื้อ

(ง) ตู้ที่มิดชิดสำหรับเก็บเครื่องมือที่ปราศจากเชื้อแล้ว และมีเครื่องมือที่พร้อมใช้งาน

(จ) ตู้เสื้อผ้าและบริเวณสำหรับเจ้าหน้าที่เปลี่ยนเสื้อผ้าและรองเท้า

(ฉ) วิธีการตรวจสอบประสิทธิภาพการปราศจากเชื้อ

(๙) ระบบไฟฟ้าสำรอง ต้องจัดให้มีเครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่มีกำลังเพียงพอสำหรับแสงสว่างและอุปกรณ์ที่จำเป็นตามสภาพ ลักษณะของสถานพยาบาลสัตว์ รวมถึงมีระบบป้องกันไฟฟ้าลัดวงจร

(๑๐) ระบบน้ำสำรอง ต้องจัดให้มีที่เก็บกักน้ำสำรองในขนาดที่เหมาะสม

ข้อ ๑๐ โรงพยาบาลสัตว์เฉพาะสาขา และสถานพยาบาลสัตว์นอกจากจะต้องจัดให้มีเครื่องมือ เครื่องใช้ ยาและเวชภัณฑ์เฉพาะประจำแต่ละแผนกตามข้อ ๙ แล้ว ยังต้องจัดให้มีเครื่องมือ เครื่องใช้ ยาและเวชภัณฑ์สำหรับให้บริการเฉพาะสาขาตามลักษณะของสถานพยาบาลสัตว์ที่ได้รับอนุญาตนั้นด้วย

หมวด ๓
ป้ายแสดงชื่อสถานพยาบาลสัตว์

ข้อ ๑๑ ผู้ขอรับใบอนุญาตให้ตั้งสถานพยาบาลสัตว์ต้องจัดให้มีป้ายชื่อแสดงชื่อสถานพยาบาลสัตว์ ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานพยาบาลสัตว์นั้นอย่างน้อยหนึ่งป้ายตามที่กำหนดดังต่อไปนี้

(๑) คำนำหน้าชื่อหรือต่อท้ายชื่อสถานพยาบาลสัตว์ต้องประกอบด้วยประเภทและลักษณะของสถานพยาบาลสัตว์ตามที่ขออนุญาต

(๒) กรณีใช้ชื่อสถานพยาบาลสัตว์ที่เน้นเฉพาะสาขาต้องเป็นสถานพยาบาลสัตว์ที่มีผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ซึ่งได้รับวุฒิบัตรหรืออนุมัติบัตรหรือหนังสือรับรองจากสัตวแพทยสภาให้เป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในสาขาที่ใช้ชื่อดังกล่าวเป็นผู้ให้บริการ

(๓) ชื่อสถานพยาบาลสัตว์จะต้องใช้คำหรือข้อความที่อ่านแล้วเข้าใจว่าเป็นสถานที่สำหรับประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ และต้องไม่มีลักษณะชักชวนหรือโอ้อวดเกินความจริง หรืออาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์

(๔) ชื่อสถานพยาบาลสัตว์ต้องไม่สื่อความหมายหรืออ้างอิงสถาบันพระมหากษัตริย์เว้นแต่ได้รับพระบรมราชานุญาตหรือพระราชานุญาต

(๕) ชื่อสถานพยาบาลสัตว์ที่ตั้งอยู่ภายในแขวงหรือตำบล อำเภอหรือเขต หรือจังหวัดเดียวกันจะต้องมีชื่อไม่ซ้ำกัน เว้นแต่ผู้ขอรับใบอนุญาตให้ตั้งสถานพยาบาลสัตว์ใหม่และผู้ได้รับใบอนุญาตให้ตั้งสถานพยาบาลสัตว์เดิมเป็นบุคคลหรือนิติบุคคลเดียวกัน หรือมีหนังสืออินยอมจากผู้ได้รับใบอนุญาตให้ตั้งสถานพยาบาลสัตว์เดิมให้ใช้ชื่อซ้ำกันได้ แต่ต้องมีอักษรหรือหมายเลขเรียงลำดับหรือที่ตั้งสถานที่ต่อท้ายชื่อสถานพยาบาลสัตว์

(๖) ให้จัดทำเป็นแผ่นป้ายแสดงชื่อสถานพยาบาลสัตว์เป็นอักษรไทย กรณีใช้ภาษาต่างประเทศด้วย ขนาดตัวอักษรต้องเล็กกว่าอักษรไทย

(๗) แผ่นป้ายแสดงชื่อสถานพยาบาลสัตว์ต้องมีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้ามีขนาดความกว้างไม่น้อยกว่าสี่สิบเซนติเมตร และความยาวไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบเซนติเมตร ตัวอักษรแสดงชื่อสถานพยาบาลสัตว์มีความสูงไม่น้อยกว่าสิบเซนติเมตร และตัวอักษรสีดำบริเวณมุมซ้ายบนของแผ่นป้ายแสดงประเภทและลักษณะการให้บริการของสถานพยาบาลสัตว์ความสูงไม่น้อยกว่าห้าเซนติเมตร

(๘) ให้แสดงแผ่นป้ายชื่อสถานพยาบาลสัตว์ไว้บริเวณสถานพยาบาลสัตว์หรือตัวอาคารสถานพยาบาลสัตว์ โดยสามารถมองเห็นได้ชัดเจนจากภายนอกที่ตั้งอาคารสถานพยาบาลสัตว์

(๙) สีของพื้นแผ่นป้ายและตัวอักษรในแผ่นป้ายแสดงชื่อสถานพยาบาลสัตว์ ให้ใช้ดังนี้

สถานพยาบาลสัตว์	สีพื้นแผ่นป้าย	สีตัวอักษร
ก. คลินิกสัตวแพทย์/ คลินิกสัตวแพทย์เฉพาะสาขา	สีขาว	สีเขียว
ข โรงพยาบาลสัตว์/โรงพยาบาลสัตว์เฉพาะทาง/สถานพยาบาลสัตว์	สีขาว	สีน้ำเงิน

ข้อ ๑๒ ให้ผู้รับใบอนุญาตให้ตั้งสถานพยาบาลสัตว์ต้องแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ในสถานพยาบาลสัตว์ที่ได้รับอนุญาต ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานพยาบาลสัตว์นั้น ดังนี้

(๑) จัดทำป้ายชื่อแสดงชื่อและชื่อสกุลของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ เลขที่ใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ สาขาที่ได้รับวุฒิบัตรหรืออนุมัติบัตรหรือหนังสือรับรองจากสัตวแพทยสภา และเวลาทำการของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ทุกคนในสถานพยาบาลสัตว์ให้อ่านได้ชัดเจนด้วยอักษรไทยมีขนาดความสูงไม่น้อยกว่าหนึ่งเซนติเมตร

(๒) สีของพื้นแผ่นป้ายให้ใช้สีขาว และตัวอักษรในแผ่นป้ายให้ใช้สีน้ำเงิน

(๓) ให้ติดแผ่นป้ายไว้ในบริเวณที่เจ้าของสัตว์มาติดต่อขอใช้บริการ

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
เรื่อง กำหนด ชั้น และจำนวนของผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์
ประจำสถานพยาบาลสัตว์

ข้อ 1 สถานพยาบาลชั้นหนึ่ง ประเภทที่มีที่พักสัตว์ป่วยไว้ค้างคืน จำนวนเกิน 10 ที่ ให้มีผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง อย่างน้อย 2 คน ประจำสถานพยาบาลนั้น และจะต้องมีผู้ประกอบการบำบัดโรคชั้นสองด้วย

ข้อ 2 สถานพยาบาลชั้นหนึ่ง ประเภทที่มีที่พักสัตว์ป่วยไว้ค้างคืน จำนวนไม่เกิน 10 ที่ ให้มีผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง อย่างน้อย 1 คน ประจำสถานพยาบาลนั้นและจะต้องมีผ๔ประกอบการบำบัดโรคชั้นสองด้วย

ข้อ 3 สถานพยาบาลชั้นหนึ่ง ประเภทที่ไม่มีที่พักสัตว์ป่วยไว้ค้างคืน ให้มีผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง อย่างน้อย 2 คน ประจำสถานพยาบาลนั้น

ข้อ 4 สถานพยาบาลชั้นสอง ประเภทที่มีที่พักสัตว์ป่วยไว้ค้างคืนจำนวนเกิน 10 ที่ ให้มีผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ ชั้นสองตามสาขาของสถานพยาบาลสัตว์ที่ได้รับอนุญาต อย่างน้อย 2 คน ประจำสถานพยาบาลนั้น

ข้อ 5 สถานพยาบาลชั้นสอง ประเภทที่มีที่พักสัตว์ป่วยไว้ค้างคืนจำนวนไม่เกิน 10 ที่ ให้มีผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ ชั้นสองตามสาขาของสถานพยาบาลสัตว์ที่ได้รับอนุญาต อย่างน้อย 1 คน ประจำสถานพยาบาลนั้น

ข้อ 6 สถานพยาบาลชั้นสอง ประเภทที่ไม่มีที่พักสัตว์ป่วยค้างคืน ให้มีผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ ชั้นสองตามสาขาของสถานพยาบาลสัตว์ที่ได้รับอนุญาต อย่างน้อย 1 คน ประจำสถานพยาบาลนั้น